

הכוונה לתפילת שחרית:

הריני רוצה להתפלל תפילת שחרית שתקן אברהם אבינו עליו השלום
 ככתוב: "וַיִּשָּׁכֶם אֲבֹרָהֶם בַּבֶּקֶר אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת פָּנָיו ה'" ו"
 ולהתפלל דרך תחנונים כרש המבקש בפתח ובנחת
 ושלא תראה עלי כמשא ומבקש ליפטר ממנה,
 ככתוב: "וְאֶתְחַנֵּן אֶל ה'".
 בְּבֵית אֱ-לֹקִים נִחְלָדָה בְּרָגֶשׁ.
 וְאֲנִי בְּרַב חֲסִדִּים אָבוֹא בֵּיתָהּ - בזכות אברהם.
 אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל הַיָּכֹל קֹדֶשְׁךָ - בזכות יצחק.
 בְּיִרְאָתָךְ - בזכות יעקב.
 רבוש"ע! בזכות שלשת אבותינו הקדושים אתפלל לפניך
 ובזכותם תעלה תפילתי לכתר על ראשך
 והריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה דאורייתא:
 "וּמִקֹּדֶשִׁי תִירָאוּ" - לירא ממי ששוכן בבית הזה.

הכוונה לתפילות מנחה וערבית:

הריני רוצה להתפלל תפילות מנחה וערבית שתקנו
 יצחק אבינו ויעקב אבינו עליהם השלום
 ככתוב: "וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ בִּשְׂדֵה לַפְּנוֹת עֶרֶב"
 וככתוב: "וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלֵּן שָׁם"
 ולהתפלל דרך תחנונים כרש המבקש בפתח ובנחת
 ושלא תראה עלי כמשא ומבקש ליפטר ממנה,
 ככתוב: "וְאֶתְחַנֵּן אֶל ה'".
 בְּבֵית אֱ-לֹקִים נִחְלָדָה בְּרָגֶשׁ.
 וְאֲנִי בְּרַב חֲסִדִּים אָבוֹא בֵּיתָהּ - בזכות אברהם.
 אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל הַיָּכֹל קֹדֶשְׁךָ - בזכות יצחק.
 בְּיִרְאָתָךְ - בזכות יעקב.
 רבוש"ע! בזכות שלשת אבותינו הקדושים אתפלל לפניך
 ובזכותם תעלה תפילתי לכתר על ראשך
 והריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה דאורייתא:
 "וּמִקֹּדֶשִׁי תִירָאוּ" - לירא ממי ששוכן בבית הזה.

לומר בכל יום בבקר מקדם

כל הפעלות שאעשה היום; במעשה, בלמוד, בכתיבה, בדבור
ובמחשבה בנתינת עצה במתן תשובה וברכה
ובכל סיוע למאן דהו

יהיו לעשות נחת רוח לקדוש ברנך הוא

באהבה ביראה בשמחה ובזריזות "ולעבדו בכל לבבכם" (דברים יא, יג)
"ולדבקה בו" (דברים יא, כב) "ובחרת בחיים" (דברים ל, יט)
"וחי בהם" (ויקרא יח, ח) "גמל נפשו איש חסד" (משלי יא, יז)
עם כל המצוות הכלולות בהם בשם כל ישראל

והריני מקים מצוות: גמילות חסדים

"ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא יט, יח) נושא בעל עם חברו
"והלכת בדרכיו" (דברים כח, ט) "ועשית הישר והטוב" (דברים ו, יח)
"כיד את אביו ואת אמו למען יארכון ימיו" (שמות כ, יא)
הכנסת אורחים ועוד...

והכל בסבר פנים יפות להטיב לבריות

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה

לאקמא שכינתא מעפרא

ולעלוי שכינת עזנו

במהרה

הריני מכוון לקיים מצוות אלו בקדיש: באהבה, ביראה, בשמחה ובזריזות
וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶּם, "וְלִדְבָקָה בּוֹ", "וּבְחֵרָתָּ בַּחַיִּים", "וְחִי בָהֶם"
"גִּמְלֵן נַפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד" תלמוד תורה כנגד כולם, ובטחון בשם יתברך
– עם כל המצוות הכלולות בהן בשם כל ישראל, כַּאֲשֶׁר עֲוִי ה';

- א. "וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת שֵׁם קֹדֶשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקֹדָשְׁכֶם"
- ב. "יְקִימֶךָ יְהוָה לוֹ לַעֲם קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ כִּי תִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָּיו"
- ג. "כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ"
- ד. "אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים"
- ה. לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי
- ו. ז. "אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְבוֹ תִדְבֹּק וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע" – לרבות ת"ח
- ח. "וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ" – לרבות ת"ח
- ט. "וּשְׂמִיחַת בְּכָל חַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֹתָהּ וְחֵלּוּי וְהִגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ"
- י. "וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִכָּל אֲבִיב מִסְבִּיב בָּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת זִכְרֵ עַמְּלֶךָ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח"
- יא. "זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְּלֶךָ בְּדֶרֶךְ בְּעֲאֲתָכֶם מִמִּצְרַיִם"
- יב. "לִישׁוּעָתְךָ קוֹיָתִי יְהוָה"
- יג. יד. "וּשְׁנַנְתֶּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתֶּם בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּכֶם בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם"
- טו. "וְהִזְהַרְתָּה אֹתָהֶם אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַתּוֹרוֹת וְהִוָּדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן"
- טז. "כִּיבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוֹן יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ"
- יז. "גִּדְלוּ לַיהוָה אֹתִי וְנִרְוַמְכָּה שְׁמוֹ יַחֲדוּ"
- יח. "וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַח אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר"
- יט. "טוֹב עֵין הוּא יְבָרֶךְ כִּי נָתַן מִלְחָמוֹ לָדֹל"
- כ. "בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ" – אמונה בעוה"ב
- כא. "שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד" – קבלת עול מלכות שמים
- כב. "לֹא תִקֵּם וְלֹא תִטּוֹר אֶת בְּנֵי עַמְּךָ וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כָּמוֹךָ אֲנִי יְהוָה" – 'ובחיי דכל בית ישראל'
- כג. כד. "סוֹר מֵרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בִּקְשׁ שָׁלוֹם וְרִדְפָהוּ" – 'יהא שלמא רבא'
- כה. "וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶּם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם" – כי מתפלל ומבקש
- כו. "אֹתָהּ הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מַלְבִּדּוֹ" – יחוד ה'
- כז. "וְהָיָה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפֹּר וְהָיָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יֹאמַר לָהֶם לֹא עָמִי אַתֶּם יֹאמַר לָהֶם בְּנֵי אֵל חַי."
- כח. "הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרִכָּה וְהַקְלָלָה וּבְחֵרָתָּ בַּחַיִּים לְמַעַן תַּחֲיֶה אֹתָהּ וְזִרְעָךָ."
- כט. "שׁוּיָתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִיָּמִינִי בַל אֲמוּט."

”וְנִקְדְּשֵׁתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל”

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא	
יְהִי רַעְיוֹן שִׁיתְגַּדַּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְּל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוֹת חֲסִדִים וַיֶּאֱמְנוּ הַדְּבָרִים	
בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעְוִיתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּעֲמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ	
יְהִי ר"ר שֶׁתִּתְגַּלֶּה מַלְכוּתוֹ בְּעוֹלָם וַיַּעֲמִיחַ יִשׁוּעָתוֹ וַיַּחֲיֵשׁ בִּיאַת הַגּוֹאֵל	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְּל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוֹת חֲסִדִים וַיֶּאֱמְנוּ הַדְּבָרִים	
בְּחִיכּוֹן וּבִיזְמִיכּוֹן וּבְחִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וַאֲמָרוּ אָמֵן	
יְהִי ר"ר שֶׁנִּרְאָה זֹאת בְּעוֹדֵנוּ בַּחַיִּים בְּמַהֲרָה וּבִזְמַן קָרוֹב	
”וַעֲתִידָהּ יִגְדַּל נָא פָּח אֲדָנִי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּרְתָּ לְאִמְרִי”	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְּל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוֹת חֲסִדִים וַיֶּאֱמְנוּ הַדְּבָרִים	
יְהִי שְׁמִיָּהּ (יְהִי) רַבָּא (יְהוָה) מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עֲלֵמָיָא וַתְּבָרַךְ	
יְהִי ר"ר שִׁיחִיָּה שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מְבוֹרֵךְ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת (אֲבִי"ע) וַיִּמְחַח זֶכֶר עֲמֶלֶק	
וַיְחִיָּה שְׁמוֹ וְכִסְאוֹ שְׁלָם וַיֵּאִיר בְּעוֹלָמוֹת אֲבִי"ע וּבִשְׂרָשׁ נַפְשֵׁי רוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי	
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא	
יְהִי ר"ר שִׁיתְפַּרְסְמוֹ שְׁבַחֵיו וּגְדוּלָּתוֹ שֶׁל הַקָּב"ה בְּעוֹלָם	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְּל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוֹת חֲסִדִים וַיֶּאֱמְנוּ הַדְּבָרִים	
לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא, וְנַחֲמַתָּא דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וַאֲמָרוּ אָמֵן	
יְהִי ר"ר שִׁיתְגַּדַּל שְׁמוֹ וַיִּתְעַלֶּה לְמַעַלְהָ מְכַל הַבְּרִכוֹת הַשִּׁירוֹת וְהַתְּשַׁבַּחוֹת וְהַנַּחֲמוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּעוֹלָם	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְּל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוֹת חֲסִדִים וַיֶּאֱמְנוּ הַדְּבָרִים	
תִּתְקַבַּל עֲלוֹתָנָא וּבְעוֹתָנָא עִם עֲלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אָבוּנָא דְּבִשְׁמִיָּא וְאַרְעָא	
וַאֲמָרוּ אָמֵן	
יְהִי ר"ר שֶׁתִּתְקַבַּל תְּפִילָּתֵנוּ וּבִקְשָׁתֵנוּ עִם הַתְּפִילוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְּל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוֹת חֲסִדִים וַיֶּאֱמְנוּ הַדְּבָרִים	
עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָא. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. דְּעֶסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קַדְשָׁתָא.	
דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר. יְהִי לָנָא וּלְכוֹן וּלְהוֹן שְׁלָמָא חֲנָא וְחֲסִידָא וְרַחֲמִי. מִן קֳדָם	
מֵאֲרִי שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וַאֲמָרוּ אָמֵן	
יְהִי ר"ר שֶׁעַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבּוּתֵנוּ וְעַל תַּלְמִידֵיהֶם וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה,	
אֲשֶׁר בְּמִקּוֹם הַזֶּה וְאֲשֶׁר בְּכָל מִקּוֹם וּמִקּוֹם, יְהִיָּה לָנוּ וּלְכֶם וּלְהֶם שְׁלוֹם חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, מִלִּפְנֵי אֲדוֹן	
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ.	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְּל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוֹת חֲסִדִים וַיֶּאֱמְנוּ הַדְּבָרִים	
יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא, חַיִּים וְשִׁבְעָה וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה	
וְרִינוּחַ וְהַעֲלָה, לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ אָמֵן	
יְהִי ר"ר שֶׁנִּתְבָּרַךְ אֲנוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַבְּרִכוֹת שֶׁנִּאֲמָרוּ	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְּל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוֹת חֲסִדִים וַיֶּאֱמְנוּ הַדְּבָרִים	
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וַאֲמָרוּ אָמֵן	
יְהִי ר"ר שֶׁהִשִּׁי"ת יְסִייעֵנוּ וַיַּעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְּל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוֹת חֲסִדִים וַיֶּאֱמְנוּ הַדְּבָרִים	

מוֹדָה אֲנִי לַפָּנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁזָּכִיתָנִי לְמַצּוֹה נִפְלְאוֹת זֶה שֶׁל צִיצִית,
שְׂרָמוּזִים בָּהּ פְּעָמִים שֵׁם הַיְיָ וְתָרִי"ג מְצֻוֹת, שְׁמוֹנֶה עָשָׂר וְהַתְּכֵלֶת בִּינִיהֶם,
כְּנֶגֶד שְׁמוֹנֶה אֵיבָרִים שֶׁבָּהֶם תְּלוּיִים תָּרִי"ג מְצֻוֹת.

לְשֵׁם יַחֲוֹד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיהָ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ,
לְיַחֲדָא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים (וְהו"ה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּא מַעְפָּרָא וְלַעֲלוֹי שְׁכִינַת עֲזָנוּ הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם
מְצֻוֹת צִיצִית כְּכַתוּב בַּתּוֹרָה: "וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם"
וְהָרִינִי מִתְּכַוֵּן לְפֶטֶר בְּבִרְכָּה זֶה, גַּם טְלִית קָטָן וְהוֹרְדַת הַטְּלִיתוֹת וְהַחֲזָרְתָן
וְלִזְכֹּר אֶת הַמְצֻוֹת וְלִקְיָמָן, כְּכַתוּב: "לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מְצֻוֹתַי
וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם" עִם כָּל הַמְצֻוֹת הַכּוֹלָלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן
לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ "וְיֵהִי | גַּעַם אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה: "וְיֵהִי | גַּעַם אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה:"

הָרִינִי מִכּוֹן לְהַשְׁלִים 100 בְּרָכוֹת בְּכָל יוֹם (דְּאוֹרִיתָא)
וּלְבָרֵךְ כְּמְצֻוֹת חֲכָמִים (דְּאוֹרִיתָא) בְּשִׁמְחָה (דְּאוֹרִיתָא)
"כִּבְדֵּךְ אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ" (דְּאוֹרִיתָא)
וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לִקְב"ה בְּבִרְכָּה וּבְקִיּוֹם הַמְצֻוָּה

בְּרוּךְ	אַתָּה	יְיָ	אֱלֹהֵינוּ	מֶלֶךְ הָעוֹלָם
מְקוֹר הַבְּרָכוֹת	לִפְנֵי	אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הָיָה וְיֵהִי קוֹב"ה וְשִׁכְנֵתָהּ יֵאָהֲדוֹנָהּ	תִּקְוִי בַעַל הַיְכָלָת וּבַעַל הַפּוֹחוֹת כָּלֶם וּמַשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת יֵאָהֲדוֹנָהּ	יַחֲוֹד הַמִּנְהִיג

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמַצְוֹתָיו וְעָזָנוּ לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

"מֵה יָקָר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בַּעַל כְּנָפִיף יַחֲסִיוֹן: יְרוּזָן מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ
וְנַחַל עֲדֻנְיָה תִשְׁקֶם: כִּי עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹר:
מִשֶּׁךְ חֲסִדְךָ לְיִדְעִיף וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב: שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בָּהּ
תִּגַּל נִפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי כִי הִלְבִּישָׁנִי בְּגָדֵי יֶשַׁע מְעִיל צִדְקָה יַעֲטֵנִי
כְּחָתָן יִכְהֵן פָּאֵר וְכַכְּלָה תַעֲדָה כְּלִיָּה:"

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ודחילו ורחימו ודחילו,
 ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים (יהו"ה) בשם כל-ישראל
 לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינת עזנו חריני מוכן לקים מצות עשה
 להניח תפלין של יד ושל ראש, ככתוב: (דברים יא, יח) "וקשרתם אתם
 לאות על-ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם" ולהניח ארבע פרשיות
 שיש בהם יחוד שמו ויציאת מצרים על הזרוע כנגד הלב
 ועל הראש כנגד המוח והריני מתכונן לזכר בזה יחודו יתברך
 והנסים והנפלאות שעשה עמנו במצרים ועל הים
 והריני מקבל עלי על מלכותו ויחודו יתברך:
 "ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
 ומעשה ידינו כוננהו: "ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:"
 חריני מכון להשלים 100 ברכות בכל יום (דאורייתא)
 ולברך כמצות חכמים (דאורייתא) בשמחה (דאורייתא)
 "כבוד את אביך ואת אמך" (דאורייתא)
 ולעשות נחת רוח לקב"ה בברכה ובקיום המצוה

ברוך	אתה	ה'	אלהינו	מלך העולם
מקור הברכות	לפני	אדון הכל היה הנה ויהיה קוב"ה ושכינתה יאהדונה	תקוף בעל היכולת ובעל הכוחות כלם ומשגיח עלינו בפרטות יאההויה	יחיד המנהיג

אשר קדשנו במצותיו, וצונו להניח תפלין:

"ומחכמתך אל עליון תאציל עלי, ומבינתך תבינני. ובחסדך תגדיל עלי,
 ובגבורתך תעמית אויבי וקמי. ושמן הטוב תריק על שבעה קני המנוחה,
 להשפיע טובך לבריותיך: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון".
 "וארשתך לי לעולם וארשתך לי בעדק ובמשפט ובחסד וברחמים:
 וארשתך לי באמונה וידעת את-ה':"

כוונת ג' ברכות ראשונות בתפילת עמידה

הריני מקיים מצוות עשה: "וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶּם", "אתו תַּעֲבֹד",
"וְעַבַּדְתֶּם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם", "וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיַּפְלֵל" כַּאֲשֶׁר צִוִּי ה'.

הריני מכונן פני לירושלים | לבית המקדש | ובית קדושי הקדושים | מעל הכפרת ובין
הפרובים. והריני כופף ראשי ועיני למטה - ולפי למעלה (בשחרית - עולם האצילות)

(תרע"א) אֲדֹנָי (אֲדֹן הַכֹּל, הריני עומד בשמי ה', לפני השי"ת) שִׁפְתֵי תִפְתָּח (רוממות האל הנשגב)
ופי יגיד תהלתך (בשפלותי)

(כורע) בָּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אֲדֹן הַכֹּל, הָיָה הוּא וַיְהִי, קב"ה וּשְ�כִינָתוֹ, יאהדוניה)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכלת ובעל הכוחות כָּלָם, ומשגים עלינו בפרטות, יאההויה) וְאֱלֹהֵי (כרוך בהם)
אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי (תקיף בעל היכלת ובעל הכוחות כָּלָם, ומשגים עלינו בפרטות, יאההויה)
אֲבִרָהֶם (בא בברית עם אברהם אבינו במדת החסד) אֱלֹהֵי (תקיף בעל היכלת ובעל הכוחות כָּלָם,
ומשגים עלינו בפרטות, יאההויה) יִצְחָק (בא בברית עם יצחק אבינו במדת הגבורה)
וְאֱלֹהֵי (תקיף בעל היכלת ובעל הכוחות כָּלָם, ומשגים עלינו בפרטות, יאההויה) יַעֲקֹב (בא בברית עם
יעקב אבינו במדת התפארת) הָאֵל (החזק) הַגָּדוֹל (חסד, מלאכים) הַגָּבוֹר (גבורות, גלגלים)
וְהַנּוֹרָא (יראוי בתחתונים) אֵל עֲלִיוֹן (על כולם, עילת העילות וסיבת הסיבות)
גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים (בתכלית) קוֹנֵה הַכֹּל (בורא הכל, עושה הכל הַמַּחְדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית) וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת (להביא גואל לבני בניהם) וּמַבִּיא גּוֹאֵל (מקיים בריתו)
לְבָנֵי בְנֵיהֶם (לצרף זכותם) לְמַעַן שְׁמוֹ (הגדול, שיתקדש בעולם ולא יתחלל) בְּאַהֲבָה (את ישראל
עמו ובהנהגת עתיקא) מְלֶכֶךְ (יחיד) עוֹזֵר (להחליץ) וּמוֹשִׁיעַ (מן הצרה ג"פ אל) וּמַגֵּן (לפניה):

(כורע) בָּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אֲדֹן הַכֹּל, הָיָה הוּא וַיְהִי, קב"ה וּשְ�כִינָתוֹ, יאהדוניה)
מַגֵּן אֲבִרָהֶם (וזרעו) "וְאַתָּה ה' מָגֵן בְּעַדִּי בְּבוֹדֵי וּמְרִים רַאשֵׁי".

(אגל"א) אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי (אֲדֹן הַכֹּל) מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה (לבדך) רַב לְהוֹשִׁיעַ (תמיד)

בקיץ: מוֹרִיד הַטֵּל. בחורף: מוֹשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד (ברחמים גמורים) מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים (אורה בת נעמי
וכל בעלי התשובה) סוֹמֵךְ נוֹפְלִים (בדכאונות, בעניות, במחלות, בצרות ויסורים)
וְרוֹפֵא חוֹלִים (מבתי חולים ורופאים רשעים) וּמַתִּיר אֲסוּרִים (לידה, יקיצה, מאסר ויצה"ר)
וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר (להחיותם בתחיה) מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת (ללא תכלית) וּמִי דוֹמָה
לָךְ (באחת מהן, עד תכלית) מְלֶכֶךְ (יחיד) מַמִּית וּמַחְיֶה (לבדו עוד) וּמַצְמִית יְשׁוּעָה (תמיד)
וְנֹאמָן אַתָּה (אין בלתך) לְהַחְיֹת מֵתִים: בָּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אֲדֹן הַכֹּל, הָיָה
הוּא וַיְהִי, קב"ה וּשְ�כִינָתוֹ, יאהדוניה) מַחְיֶה הַמֵּתִים: (בפועל)

אַתָּה קְדוֹשׁ (בעצמותך, פרוש ונבדל) וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ (בהנהגותיך ופעולותיך) וּקְדוּשֵׁים (ישראל
והמלאכים) בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה: בָּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אֲדֹן הַכֹּל, הָיָה הוּא
וַיְהִי, קב"ה וּשְ�כִינָתוֹ, יאהדוניה) הָאֵל הַקְדוֹשׁ (נפרש ונבדל):

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך,
שאתה הוא יהוה אלהינו
ואלֹהי אבותינו, אֵלֵהי כָּל בָּשָׂר,
יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית.
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ,
עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ.
כֵּן תַּחֲיֵינוּ וְתַחֲנֵנוּ
וְתַאֲסוּף גְּלוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ,
לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם,
עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ,
בְּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדָאוֹת.

בְּרַכַּת כֹּהֲנִים בְּכוּנָה

הַעוֹמְדִים כְּנֶגֶד פְּנֵי הַכֹּהֲנִים בְּשִׁתִּיקָה וּמְכוּנִים לִבָּם לְקַבֵּל בְּרַכְתָּם כְּדִבַּר הַשֵּׁם
– מְקִימִים אֶת מַצּוֹת ה' וְעֹלִיָּהֶם לְהַכִּין אֶת לִבָּם וּלְהַרְחֵר:
הֲרִינִי מִכּוֹן לְקִיָּם מַצּוֹת 'בְּרַכַּת כֹּהֲנִים' "וְנִקְדַּשְׁתִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"
וְעֲנִית אָמֵן כַּאֲשֶׁר צִוִּנִי ה'.

וְיִשְׁמְרֶךָ:	יְחֻזָּה	וְיִבְרַכְךָ
תִּשְׁמַר בְּנֵי וּבְנוֹתֵי, תִּשְׁמְרֵנִי מִגְּזֻלָּנִים וּמִשְׁכָּנִים רָעִים, מִחֲלָאֵי הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ, מִחֲלֹל ה', מֵאֲבָדָה, מִיִּצָּר הָרַע, מֵעֵין הָרַע וְשִׁלָּא תָבוֹא רָעָה מִהַבְּרָכָה.	אֲדוֹן הַכֹּל, הָיָה הָיָה וְיִהְיֶה, קב"ה וְשִׁכְיִנְתָּה	בְּתוֹרָה, בְּחֻמָּה, בְּבְרִיאוֹת, בְּשִׁמְחַת חַיִּים, בְּבָנִים וּבְמָמוֹן.

אָמֵן - אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, יֵאֱהָדוֹנֶהי, הָבוּ גִדְל לֹאֲלֵהִינוּ, גְּמִילוֹת חֲסָדִים וַיֵּאֱמָנוּ הַדְּבָרִים
- אֵל נָא קָרֵב תְּשׁוּעַת מִצְפִּיָּךְ (א-נ-ק-ת-ם)

יָאֵר	יְחֻזָּה	פָּנִיו	אֱלֹיָךְ	וְיַחַנְךָ:
תִּאִיר עֵינַי בְּתוֹרָה, תַּצְלִיחַ מִזְלִי, תִּתֵּן לִי בָנִים (וְחֻתָּנִים) תִּלְמִידֵי חֻכָּמִים שִׁיֵּאִירוּ בְּתוֹרָה.	אֲדוֹן הַכֹּל, הָיָה הָיָה וְיִהְיֶה, קב"ה וְשִׁכְיִנְתָּה	תִּאִיר לִי בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת, וְכָל־ יִפְּירוּ שְׁהִשְׁגַּחַת ה' מִלִּנְה אוֹתִי.	תוֹשִׁיעַ אוֹתִי	בְּמִתְנַת חֲנֹם, בְּחֵן וְכְבוֹד, תִּמְלֵא בִקְשָׁתִי בְּעֵת צָרָה, אֲמַצָּא חֵן בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת, וְתִתֵּן לִי דַעַת וּבִינָה וְחֻבָּה לְלִמּוּד הַתּוֹרָה.

אָמֵן - אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, יֵאֱהָדוֹנֶהי, הָבוּ גִדְל לֹאֲלֵהִינוּ, גְּמִילוֹת חֲסָדִים וַיֵּאֱמָנוּ הַדְּבָרִים
- פִּתְחֶךָ סֵר תוֹצִיאֵם מִמַּאֲסָר (פ-ס-ת-ם)

יִשְׂאֵ	יְחֻזָּה	פָּנִיו	אֱלֹיָךְ	וְיִשֵּׁם	לָךְ	שָׁלוֹם:
תִּקַּבֵּל תַּפְלָתִי, תִּמְחַל עֲוֹנוֹתִי, תִּפְנֶה אֵלַי גַּם כְּשֶׁאֲחַטָּא תַּחֲוִס עָלַי וְתִכְבֹּשׁ כַּעֲסֶךָ מִמֶּנִּי.	אֲדוֹן הַכֹּל, הָיָה הָיָה וְיִהְיֶה, קב"ה וְשִׁכְיִנְתָּה	שִׁלָּא אֶהְיֶה בְּהֶסְתֵּר פָּנִים.	תִּתֵּן לִי עֲשֹׂר וּמִמְשָׁלָה וּבְכָל מָקוֹם יִהְיוּ מִדּוֹת הַרְחָמִים נְשׂוֹאוֹת אֵלַי.	תִּתֵּן מִשְׁאֲלוֹתִי וְתַעֲזֹר לִי	לְהִיּוֹת בְּשִׁלְוָה וּבְשִׁלְמוֹת הַמִּדּוֹת	תֵּן לִי שָׁלוֹם וְעַל יָדוֹ יִחְוְלוּ כָּל הַבְּרָכוֹת עָלַי.

אָמֵן - אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, יֵאֱהָדוֹנֶהי, הָבוּ גִדְל לֹאֲלֵהִינוּ, גְּמִילוֹת חֲסָדִים וַיֵּאֱמָנוּ הַדְּבָרִים
- דִּלֵּה יוֹקָשִׁים וְקִבֵּץ נְפוצִים סִמְךָ יִהְיֶה מִפְּלִתָנוּ (ד-י-ו-נ-ס-י-ם)

בְּרִידַ שְׁמָה

בְּרִידַ שְׁמָה דְּמָרָא עֲלָמָא, בְּרִידַ כְּתִירַ וְאַתְרַדַּ, יְהֵא רְעוּתַדַּ עִם עֲמָדַ יִשְׂרָאֵל לְעָלָם, וּפְרָקוּ יְמִינַדַּ אַחֲזִי לְעֲמָדַ בְּבִית מְקֻדָּשָׁדַ, וּלְאַמְטוּיִי לָנָא מְטוּב נְהוֹרַדַּ, וּלְקַבֵּל צְלוּתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רְעוּא קְדָמָדַ דִּתּוֹרִידַ לֹן חֵיין בְּטִיבוּ, וְלִהְיוּ אֲנָא פְּקִידָא בְּגוּ צְדִיקָיָא, לְמַרְחַם עָלִי וּלְמַנְטֵר יְתִי וְיִת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעֲמָדַ יִשְׂרָאֵל. אַנְתָּ הוּא זֶן לְכָלָא וּמְפָרְנִס לְכָלָא, אַנְתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא, אַנְתָּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא, וּמַלְכוּתָא דִּילָדַ הִיא. אֲנָא עֲבָדָא דְקֻדְשָׁא בְּרִידַ הוּא דְסָגִידָנָא קָמָה וּמְקָמָא דִּיקָר אורִיתָה בְּכָל עֵדוֹ וְעֵדוֹ, לָא עַל אֲנָשׁ רַחֲיִצָּנָא וְלָא עַל בֶּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא. אֱלָא בְּאַלְהָא דְשְׁמֵיָא דִּהוּא אֱלֹהָא קָשׁוּט, וְאורִיתָה קָשׁוּט וּנְבִיאוּהִי קָשׁוּט, וּמְסֻגָּא לְמַעְבַּד טְבֹון וּקָשׁוּט, בֵּה אֲנָא רַחֲיִץ וְלִשְׁמָה יְקִירָא קְדִישָׁא אֲנָא אֲמַר תְּשַׁבְּחוּ. יְהֵא רְעוּא קְדָמָדַ דִּתְפַּתַּח לְבָאִי בְּאורִיתָא (וְתִיֵּהֵב לִי בְּנִין דְּכָרִין דְּעֲבָדִין רְעוּתַדַּ), וְתִשְׁלִים מְשָׁאֲלִין דְּלְבָאִי וְלְבָא דְכָל עֲמָדַ יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחֵיין וְלִשְׁלָם אָמֵן:

הֲרִינִי מְקַיֵּם מִצְוֹת הַשֵּׁם כַּאֲשֶׁר צִוֵּנִי
בְּאַהֲבָה בִּירְאָה בְּשִׂמְחָה וּבְזִרְיוֹת
”וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶּם” ”וְלַדְבָקָה בּוֹ”
”וּבְחִרְתָּ בַּחַיִּים” ”וְיָחִי בָהֶם”
”גִּמְלַ נְפִשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד”

בְּרֶכֶת הַתּוֹרָה

זְכוּרַת מַעֲמַד הַר סִינִי

לְמוֹד הַתּוֹרָה

”תָּמִים תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹהֶיךָ”

”וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל”

”שׁוֹיְתִי ה' לְנֶגְדִי תָמִיד”

”כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ”

עִם כָּל הַמִּצְוֹת הַכּוֹלָלוֹת בָּהֶן בִּשְׁם כָּל יִשְׂרָאֵל

וְהֲרִינִי מִשְׁלִים 100 בְּרָכוֹת בְּכָל יוֹם

וּמְבַרֵךְ כְּמִצְוֹת חֻכָּמִים

וּמוֹצִיא אֶת הַעֲבוּר יְדֵי חוֹבָה בַּבְּרָכוֹת שְׁאֵבֶרֶךְ.

[הערה לעולה לתורה:]

יש לקרוא בלחש יחד עם הבעל קורא מילה במילה]

ברכות התורה

חובה לכוון בברכות

ומברך: **בָּרַכְנוּ אֶת יְהוָה** (אָדוֹן הַכֹּל הָיָה הָנוּה וַיְהִיֶּה קוֹב"ה וּשְׂכִינְתָּהּ יֵאָהֲדוּנָהּ) **הַמְבָרֵךְ:**

ועונים הקהל: **בָּרוּךְ יְהוָה** (מְקוֹר הַבְּרָכוֹת) **יְהוָה** (אָדוֹן הַכֹּל הָיָה הָנוּה וַיְהִיֶּה קוֹב"ה וּשְׂכִינְתָּהּ יֵאָהֲדוּנָהּ)

הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ושוב מברך: **בָּרוּךְ יְהוָה** (מְקוֹר הַבְּרָכוֹת) **יְהוָה** (אָדוֹן הַכֹּל הָיָה הָנוּה וַיְהִיֶּה קוֹב"ה וּשְׂכִינְתָּהּ יֵאָהֲדוּנָהּ),

הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וממשיך:

בָּרוּךְ יְהוָה (מְקוֹר הַבְּרָכוֹת) **אֱתָהּ** (לְפָנֵינוּ) **יְהוָה** (אָדוֹן הַכֹּל הָיָה הָנוּה וַיְהִיֶּה קוֹב"ה וּשְׂכִינְתָּהּ יֵאָהֲדוּנָהּ),

אֱלֹהֵינוּ (תְּקִיף בַּעַל הַיִּכְלָת וּבַעַל הַפְּחוּחוֹת כָּלֶם וּמַשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת יֵאָהֲדוּנָהּ) **מֶלֶךְ הָעוֹלָם** (יְחִיד הַמְּנַהֵיג),

אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ.

בָּרוּךְ יְהוָה (מְקוֹר הַבְּרָכוֹת) **אֱתָהּ** (לְפָנֵינוּ) **יְהוָה** (אָדוֹן הַכֹּל הָיָה הָנוּה וַיְהִיֶּה קוֹב"ה וּשְׂכִינְתָּהּ יֵאָהֲדוּנָהּ), **נוֹתֵן הַתּוֹרָה:**

קריאת התורה

לאחר קריאת התורה מברך

בָּרוּךְ יְהוָה (מְקוֹר הַבְּרָכוֹת) **אֱתָהּ** (לְפָנֵינוּ) **יְהוָה** (אָדוֹן הַכֹּל הָיָה הָנוּה וַיְהִיֶּה קוֹב"ה וּשְׂכִינְתָּהּ יֵאָהֲדוּנָהּ),

אֱלֹהֵינוּ (תְּקִיף בַּעַל הַיִּכְלָת וּבַעַל הַפְּחוּחוֹת כָּלֶם וּמַשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת יֵאָהֲדוּנָהּ) **מֶלֶךְ הָעוֹלָם** (יְחִיד הַמְּנַהֵיג),

אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וַיְחַיֵּנוּ עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ.

בָּרוּךְ יְהוָה (מְקוֹר הַבְּרָכוֹת) **אֱתָהּ** (לְפָנֵינוּ) **יְהוָה** (אָדוֹן הַכֹּל הָיָה הָנוּה וַיְהִיֶּה קוֹב"ה וּשְׂכִינְתָּהּ יֵאָהֲדוּנָהּ), **נוֹתֵן הַתּוֹרָה:**

ברכת הגומל

'אַרְבָּעָה עָרִיבִין לְהוֹדוֹת' שֶׁהֵם: חָבוּשׁ, יִסּוּרִין, יָם, מִדְּבַר – וְסִמְנָם: 'וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ שֶׁלָּהּ' עֵרִיךְ לִבְרֵךְ בְּפָנֵינוּ עֲשֶׂרָה וְתִרֵי מִנִּיחוּ דַתְּנוּ הַלְכָתָא, וְטוֹב לְהִזְהֵר שִׁיחֵינוּ י"ב עִם הַמְּבָרֵךְ וְגַם בְּחַדֵּי תִרֵי רִבְנָה הַנּוֹכְרִים, וְאִם לֹא נִזְדַּמְּנוּ לוֹ תִרֵי דַתְּנוּ הַלְכָתָא אֲפִילוּ הֵכִי יִבְרַךְ וְאֵין לְבַטֵּל הַבְּרָכָה בַּעֲבוּר זֶה, וְנִהְיָ לִבְרֵךְ אַחֲרֵי קְרִיאַת הַתּוֹרָה בְּעִיּוּר שַׁעַל הָרֹב נִמְצָא שֶׁם תִּרֵי דַתְּנוּ הַלְכָתָא (בֵּן אִישׁ חֵי עֵקֶב הַלְכָה ב')

לְפָנֵינוּ הַבְּרָכָה אֹמֵר: הַלְלוּ-יָיָהּ | אֲוִדָּהּ יְהוָה בְּכָל-לֵב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּהּ:

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם וָזֶמֶן:

יִוְדוּ לַיהוָה וְזִסְדּוּ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם:

ומברך: **בָּרוּךְ יְהוָה** (מְקוֹר הַבְּרָכוֹת) **אֱתָהּ** (לְפָנֵינוּ) **יְהוָה** (אָדוֹן הַכֹּל הָיָה הָנוּה וַיְהִיֶּה קוֹב"ה וּשְׂכִינְתָּהּ יֵאָהֲדוּנָהּ),

אֱלֹהֵינוּ (תְּקִיף בַּעַל הַיִּכְלָת וּבַעַל הַפְּחוּחוֹת כָּלֶם וּמַשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת יֵאָהֲדוּנָהּ) **מֶלֶךְ הָעוֹלָם** (יְחִיד הַמְּנַהֵיג),

הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת, שֶׁגָּמְלָנוּ כָּל-טוֹב:

וְהַקָּהָל עוֹנִים: **אָמֵן. מִי שֶׁגָּמְלָךְ טוֹב, הוּא יְגַמְלָךְ טוֹב סֵלָה:** ועונה המברך: **אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:**

ברכות ההפטרה

חובה לכוון בברכות

לפני קריאת ההפטרה יברך:

ברוך (מקור הברכות) **אתה** (לפני) **יהוה** (אדון הכל הנה הנה ויהיה קוב"ה ושכינתה יאחדונה), **אלהינו** (תקוף בעל היכלת ובעל הכוחות כלם ומשגיח עלינו בפרטות יאהויה) **מלך העולם** (יחיד המנהיג), **אשר פחר בגביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת.**

ברוך (מקור הברכות) **אתה** (לפני) **יהוה** (אדון הכל הנה הנה ויהיה קוב"ה ושכינתה יאחדונה), **הבוחר בתורה ובמשה עבדו, וב ישראל עמו ובגביאי האמת והצדק:**

קריאת ההפטרה

וקורא ההפטרה, והקהל קוראים אותה בלחש

אחר קריאת ההפטרה יאמר: **גאֵלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שִׁמּוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:**

ואחר כך יברך: **ברוך** (מקור הברכות) **אתה** (לפני) **יהוה** (אדון הכל הנה הנה ויהיה קוב"ה ושכינתה יאחדונה), **אלהינו** (תקוף בעל היכלת ובעל הכוחות כלם ומשגיח עלינו בפרטות יאהויה) **מלך העולם** (יחיד המנהיג), **עור פל-העולמים, צדיק בכל-הדורות, האל הנאמן האמר ועשה, מדבר ומקים, כי כל דבריו אמת וצדק.**

נאמן, אתה (לפני) **הוא יהוה** (אדון הכל הנה הנה ויהיה קוב"ה ושכינתה יאחדונה), **אלהינו** (תקוף בעל היכלת ובעל הכוחות כלם ומשגיח עלינו בפרטות יאהויה), **ונאמנים דבריה, ודבר אחד מדבריה אחר לא ישוב ריקם, כי אל מלך נאמן ורחמן אתה** (לפני). **ברוך** (מקור הברכות) **אתה** (לפני) **יהוה** (אדון הכל הנה הנה ויהיה קוב"ה ושכינתה יאחדונה), **האל הנאמן בכל-דבריו:**

רחם על ציון כי היא בית חיינו, ולעלובת נפש תושיע במהרה בימינו.

ברוך (מקור הברכות) **אתה** (לפני) **יהוה** (אדון הכל הנה הנה ויהיה קוב"ה ושכינתה יאחדונה), **משמח ציון בבניה:**

שמיחנו

יהוה (אדון הכל הנה הנה ויהיה קוב"ה ושכינתה יאחדונה) **אלהינו** (תקוף בעל היכלת ובעל הכוחות כלם ומשגיח עלינו בפרטות יאהויה), **באליהו הנביא עבדך, ובמלכות בית דוד משיחך, במהרה יבא ויגל לבנו, על פסאו לא ישב זר, ולא ינחלו עוד אחרים את פבדו, כי בשם קדשך נשבעת לו, שלא יכבה נרו לעולם ועד.**

ברוך (מקור הברכות) **אתה** (לפני) **יהוה** (אדון הכל הנה הנה ויהיה קוב"ה ושכינתה יאחדונה), **מגן דוד:**

על התורה, ועל העבודה, ועל הנביאים, ועל יום השבת הזה שנתת לנו יהוה (אדון הכל הנה הנה ויהיה קוב"ה ושכינתה יאחדונה), **אלהינו** (תקוף בעל היכלת ובעל הכוחות כלם ומשגיח עלינו בפרטות יאהויה) **לקדשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת.**

על הכל יהוה (אדון הכל הנה הנה ויהיה קוב"ה ושכינתה יאחדונה), **אלהינו** (תקוף בעל היכלת ובעל הכוחות כלם ומשגיח עלינו בפרטות יאהויה) **אנחנו מודים לך ומברכים אותך. יתברך שמך בפי כל-חי תמיד לעולם ועד. ברוך** (מקור הברכות) **אתה** (לפני) **יהוה** (אדון הכל הנה הנה ויהיה קוב"ה ושכינתה יאחדונה), **מקדש השבת, אמן.**

מדרשים לומר במקום קדיש, ברכו וכו' – לשחרית

מי שלא שמע חצי קדיש קודם ברכו דשחרית, יאמר זה אחר רחום וחנון, ויאמר בפה מלא:

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם ברכו:

ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר: והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה'. ברכי נפשי את ה', ה' א-לקי גדלת מאד חוד והדר לבשת: להוא שמה די א-לקא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא: אמר רבי יהושע בן לוי: כל העונה "אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא" בכל כחו, קורעין לו גזר דינו, שנאמר: "בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה'". מה טעם "בפרוע פרעות" — משום די "ברכו את ה'": אמר ריש לקיש: כל העונה "אמן" בכל כחו פותחין לו שערי גן עדן, שנאמר: "פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים" אל תקרי "שומר אמונים" אלא: "שואמרים אמונים":

מי שלא שמע ברכו דשחרית יאמר זה אחר רחום וחנון:

זה אומר אני במקום ברכו דשחרית:

בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה': קומו ברכו את ה' א-לקיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם: ברוך ה' א-לקים א-לקי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: אמר רבי עקיבא: 'בכל יום ויום מלאך אחד עומד באמצע הרקיע בשחרית ואומר: "ה' מלך ה' מלך ה' מלך לעולם ועד" עד שמגיע לברכו. וכשמגיע לברכו חיה אחת ששמה ישראל וחוקק על מצחה ישראל עומדת באמצע הרקיע ואומרת בקול רם: 'ברכו את ה' המברך' וכל גדודי מעלה עונים: 'ברוך ה' המברך לעולם ועד':

מי שלא שמע קדושה דשחרית יאמר זה אחר רחום וחנון:

זה אומר אני במקום קדושה דשחרית:

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם: שרפים עמידים מפעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש ה' עב-אות מלא כל הארץ כבודו: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד ה' ממקומו: ימלך ה' לעולם א-לקיך ציון לדר ודר תללו י-ה: כשעלה משה למרום מצא כת אחת אומרת: "קדוש קדוש קדוש ה' עב-אות מלא כל הארץ כבודו". וכת אחת אומרת: "ברוך כבוד ה' ממקומו". וכולם עונים בפה אחד ואומרים: "ימלך ה' לעולם א-לקיך ציון לדר ודר תללו י-ה":

במקום קדיש שלם יאמר:

זה אומר אני במקום קדיש שלם:

ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר: והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה': ברכי נפשי את ה', ה' א-לקי גדלת מאד חוד והדר לבשת: להוא שמה די א-לקא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא: אמר רבי יהושע בן לוי: כל העונה "אמן יהא שמיה רבא מברך" בכל כחו, קורעין לו גזר דינו, שנאמר: "בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה'". מה טעם "בפרוע פרעות" — משום די "ברכו את ה'":

אמר רבי יהושע בן גדיא: 'כל מי שעונה: 'אמן' בעולם הזה ויעונה: 'אמן' בעולם הבא שנאמר: "ברוך ה' לעולם אמן ואמן". אמן — בעולם הזה, ואמן — לעולם הבא:

למנחה במקום חצי קדיש יאמר: 'זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם מנחה:

ועתה יגדל נא פה ה' כאשר דברת לאמר: והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה': ברכי נפשי את ה', ה' א-לקי גדלת מאד הוד והדר לבשת: להוא שמה די א-לקא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא:

תניא, 'אמר רבי יוסי: 'פעם אחת הייתי מהלך בדרך ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל. בא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח. ואמר לי: 'מה קול שמעת בחורבה זו?' ואמרתי לו: 'שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומרת: "אוי לי שהחרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגיליתי את בני לבין אומות העולם". אמר לי: 'בכל יום ויום אומרת כך. וכשישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין: 'יהא שמיא רבא מברך לעלם לעלמי עלמא' הקדוש ברוך הוא מנענע ראשו, ואומר: 'אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך, מה לו לאב שהגלה את בניו, ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם'.

אמר רבי שמעון בן לקיש: 'כל העונה "אמן" בכל כחו פותחין לו שערי גן עדן, שנאמר: "פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים", אל תקרי "שומר אמונים" אלא: "שואמרים אמונים":

למנחה במקום קדושה יאמר: 'זה אומר אני במקום קדושה קודם מנחה:

ולא תחלו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם: שרפים עמדים מפעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש ה' עב-אות מלא כל הארץ כבודו: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד ה' ממקומו: ימלך ה' לעולם א-לקינו ציון לדר ודר הללו י-ה:

אמר ר' עקיבא על סנדלפון שהוא גבוה יותר מחבריו מהלך חמש מאות שנה ועומד אחורי מרכבה וקושר כתרים לקונו ומשביע את הכתר ועולה ויושב בראש אדונו. ובשעה שיוצא הכתר כל חיילי מרום נרתעין ומזדעזעין וחיות הוממות ומנהמות כארי. באותה שעה עונים ואומרים: "קדוש קדוש קדוש ה' עב-אות מלא כל הארץ כבודו". ובשעה שמגיע לכסא מתגלגלין גלגלי הכסא ומתרעשין אדני שרפרף וכל רקיעין אוחותן חלחלה. ובשעה שהוא עובר על חיילי מרום וכסא הכבוד שלו פותחין פיהם ואומרים: "ברוך כבוד ה' ממקומו". בא וראה כמה גדולתו ושבחו של הקדוש ברוך הוא שבשעה שמגיע הכתר לראשו מחזיק עצמו לקבל הכתר מעבדיו וכל חיות ושרפים וגלגלי המרכבה וכסא הכבוד וחיילי מעלה ומטה מתגלגלין ומתגברין ומתגאן ונותנים הוד והדר וממליכים בפה אחד ואומרים: "ימלך ה' לעולם א-לקינו ציון לדר ודר הללו י-ה":

במקום קדיש שלם יאמר: 'זה אומר אני במקום קדיש שלם:

ועתה יגדל נא פה ה' כאשר דברת לאמר: והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה': ברכי נפשי את ה', ה' א-לקי גדלת מאד הוד והדר לבשת: להוא שמה די א-לקא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא: אמר רבי יהושע בן לוי: כל העונה "אמן יהא שמיא רבא מברך" בכל כחו, קורעין לו גזר דינו, שנאמר: "בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה'". מה הטעם "בפרוע פרעות" — משום ד"ברכו את ה'":

אמר רבי יהושע בן גדיא: 'כל מי שעונה: 'אמן' בעולם הזה וזוכה ועונה: 'אמן' בעולם הבא שנאמר: "ברוך ה' לעולם אמן ואמן". אמן - בעולם הזה, ואמן - לעולם הבא:

לערבית במקום ברכו יאמר זה מיד אחר: 'והוא רחום':

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם ברכו:

ועתה יגדל נא כח ה' כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדַּשְׁתִּי וְנִדְעָתִי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי ה': בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת ה', ה' אֱ-לֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהִדָּר לְבָשֶׁת: לְהוֹאֵא שְׁמִיה־דִּי אֱ-לֹקָא מְבָרַךְ מִן עֲלְמָא וְעַד עֲלְמָא דִּי חֲכֻמָּתָא וּגְבוּרָתָא דִּי לֵהּ הִיא: אָמֵר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי: כָּל הָעוֹנָה "אָמֵן" יֵהֵא שְׁמִיה־רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עֲלְמֵיָא" בְּכָל כַּחוֹ, קוֹרְעִין לוֹ גִּזְרֵי דִּינוֹ, שְׁנַאֲמַר: "בְּפִרוּעַ פְּרָעוֹת בִּישְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עִם בְּרַכּוֹ ה'". מַה טַּעַם "בְּפִרוּעַ פְּרָעוֹת" — מִשּׁוֹם דִּ"בְרַכּוֹ אֶת ה'": אָמֵר רִישׁ לְקִישׁ: כָּל הָעוֹנָה "אָמֵן" בְּכָל כַּחוֹ פּוֹתְחִין לוֹ שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן, שְׁנַאֲמַר: "פִּתְחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֵא גוֹי צַדִּיק שׁוֹמֵר אֲמוּנִים" אֶל תְּקַרִּי "שׁוֹמֵר אֲמוּנִים" אֱלֹא: "שְׁאוּמְרִים אֲמוּנִים":

זה אומר אני במקום ברכו של מעריב:

חיה אחת יש ברקיע כשהוא יום אות אמת במעצה ויודעין המלאכים שהוא יום. ולערב אמונה במעצה ויודעין שהוא לילה. ובכל פעם אומרת: 'ברכו את ה' המְבָרַךְ'. וכל גדודי מעלה עונין: 'ברוך ה' המְבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד':

במקום קדיש שלם יאמר:

זה אומר אני במקום קדיש שלם:

ועתה יגדל נא כח ה' כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדַּשְׁתִּי וְנִדְעָתִי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי ה': בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת ה', ה' אֱ-לֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהִדָּר לְבָשֶׁת: לְהוֹאֵא שְׁמִיה־דִּי אֱ-לֹקָא מְבָרַךְ מִן עֲלְמָא וְעַד עֲלְמָא דִּי חֲכֻמָּתָא וּגְבוּרָתָא דִּי לֵהּ הִיא: אָמֵר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי: כָּל הָעוֹנָה "אָמֵן" יֵהֵא שְׁמִיה־רַבָּא מְבָרַךְ" בְּכָל כַּחוֹ, קוֹרְעִין לוֹ גִּזְרֵי דִּינוֹ, שְׁנַאֲמַר: "בְּפִרוּעַ פְּרָעוֹת בִּישְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עִם בְּרַכּוֹ ה'". מַה טַּעַם "בְּפִרוּעַ פְּרָעוֹת" — מִשּׁוֹם דִּ"בְרַכּוֹ אֶת ה'":

אמר רבי יהושע בן גדיא: 'כל מי שעונה: 'אמן' בעולם הזה זוכה ועונה: 'אמן' בעולם הבא שנאמר: "ברוך ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן". אָמֵן — בעולם הזה, וְאָמֵן — לְעוֹלָם הַבָּא':

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ (יחיד) חַי וְקַיִם שֶׁחֲחֹזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחִמְלָה, רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:

**וְחַרְיֵי מִקְנֵס מַצּוֹת עֲשֵׂה בְּזִכְרֹת חֲסִדֵי חַי"ת,
מוֹדָה וּמִשְׁבַּח עַל הַחֲסִדִּים שֶׁעוֹשֶׂה אִתּוֹ בְּכָל יוֹם בְּכָל רֹגַע וְרֹגַע
וְחַרְיֵי מִכּוֹן לַחֲשָׁלִים 100 בְּרָכוֹת בְּכָל יוֹם וּלְבָרְךָ בְּמַצּוֹת חֻבֵּמִים.**

**בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מֶלֶךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:**

**בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מֶלֶךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֻמְקָהּ וּבָרָא בּוֹ נְקָבִים וְנָקְבִים וְחֻלְלִים וְחֻלְלִים מֵהֶם סְתוּמִים וּמֵהֶם פְּתוּחִים
שָׂאֵם יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִפְתַּח אֶיּוֹנוֹ כִּכּוֹל לַהֲתַקֵּים אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת.
בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר בְּהוֹצֵאת הַפֶּסֶלֶת וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת שְׁשׁוּמֵר רוּחִי בְּקֶרְבִּי:
אֱלֹהֵי! הַנִּשְׁמָה שֶׁנִּתְּתָה בִּי טְהוֹרָה. אַתָּה בְּרָאתָהּ, וְאַתָּה יָצַרְתָּהּ, וְאַתָּה נִפְתַּחְתָּהּ בִּי, וְאַתָּה עֲתִיד לִטְלֹה מִמֶּנִּי,
וְאַתָּה עֲתִיד לְהַחְזִירָהּ לִי לְעֲתִיד לְבוֹא. וְכָל זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקֶרְבִּי, מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים.
בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
הַמַּחְזִיר נִשְׁמָוֹת לַפְּגָרִים מֵתִים:**

**בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מֶלֶךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
הַנּוֹתֵן לְשִׁכּוּי בֵּינָה לְהַבִּינִי בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:**

**בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מֶלֶךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
פּוֹקֵחַ עֲוֹרִים:**

**בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מֶלֶךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
מַתִּיר אֲסוּרִים:**

**בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מֶלֶךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
מַלְבִּישׁ עֲרָמִים:**

**בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מֶלֶךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
זוֹקֵף כְּפופִים:**

**בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מֶלֶךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:**

**בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מֶלֶךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
הַמַּכִּין מַצְעָדֵי גָבֶר:**

בַּתְּשַׁע בָּאב וּבַיּוֹם הַכִּיפּוּרִים, שֶׁבַח אֲסוּר לַנְּעוּל נְעִלֵי עוֹר, אֵין אוֹמְרִים בְּרַכָּה זוֹ:

**בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מֶלֶךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
שֶׁעוֹשֶׂה לִּי כָּל צָרָכִי:**

בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מְלֶכֶּךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מְלֶכֶּךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה:

בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מְלֶכֶּךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
שֶׁלֹא עָשָׂנוּ גוֹי:

בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מְלֶכֶּךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
שֶׁלֹא עָשָׂנוּ עֶבֶד:

בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מְלֶכֶּךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
שֶׁלֹא עָשָׂנוּ אִשָּׁה:

בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מְלֶכֶּךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינֵינוּ וּתְנוּמָה מֵעַפְעָפֵינוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ לְדַבֵּר מִצְוָה, וְאַל תַּרְגִּילֵנוּ לְדַבֵּר עֲבָרָה,
וְתִשְׁלַט בָּנוּ יָצָר טוֹב, וְאַל תִּשְׁלַט בָּנוּ יָצָר רָע, וְתִתְחַזְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתִתֵּן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּתְתַנְּנוּ לָנוּ
וּלְחֹסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רֹאֲיוֹנוּ, וְתַגְמִלְנוּ חֲסִדִּים טוֹבִים מִלְפָּנֶיךָ,
בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּצִּילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם: מַעֲזֵי פָנִים, מַעֲזוֹת פָּנִים,
מֵאָדָם רָע, מִיָּצָר רָע, מִחֶבֶר רָע, מִשָּׂכָן רָע, מִפֶּגַע רָע. מַעֲזֵי הָרַע, מִלְּשׁוֹן הָרַע, מַעֲדוֹת שָׁקֶר. מִשְׁנַאת הַבְּרִיּוֹת,
מַעֲלִילָה, מִמִּיתָה מִשְׁנָה, מִחֲלִים רָעִים, מִמַּקְרִים רָעִים. מִדִּין קָשָׁה, מִבַּעַל דִּין קָשָׁה. בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית
וּבֵין שְׂאִינֵו בֶן בְּרִית, וּמִדִּינָה שְׁלֵגִיהֶנָּם:

ברכות התורה

בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מְלֶכֶּךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה:

הָעֶרֶב נָא, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִפְיוֹת עַמְּךָ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ, וְצִאֲצֵאֵינוּ,
וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמָּה.

בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי) נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
הָרִינִי מִכּוֹן לְקִים מִצְוֹת בְּרַבַּת הַתּוֹרָה וּזְכִירַת מַעֲמַד הַר סִינִי כְּאֲשֶׁר צִוֵּנִי ה':

בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי)
אֱלֹהֵינוּ (תקיף בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, ומשגיח עלינו בפרטות, יאההויהה) מְלֶכֶּךְ הָעוֹלָם (יחיד המנהיג)
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֵת תּוֹרָתוֹ.

בְּרוּךְ (מקור הברכות) אַתָּה (לפני) יְהוָה (אדון הכל, היה הוה ויהיה, קב"ה ושכינתיה, יאהדונהי) נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
הָרִינִי מִכּוֹן לְקִים מִצְוֹת תִּלְמוּד תּוֹרָה כְּאֲשֶׁר צִוֵּנִי ה':

וְיִדְבֹר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אָמֹר לָהֶם:
יִבְרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחַנֶּךָ: יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֹּׁם לָךְ שְׁלוֹם:
וְשִׁמּוּ אֵת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

מיכאל חזקון הגדול שר ואפוטרופוס של ישראל. 3X

לעילוי נשמת: ר' יחיא זכריה בן עוואד • רומיה בת סאלם • גבזיה בן אבזה • זאודה ווסה בת תרפה • מחליאל בן מלכה תנצב"ה.

הימים שאומרים בהם רק תיקון לאה, הימים שאחר מולד החודש, מראש השנה עד שמיני עצרת, ימי החנוכה, ימי הפורים, כל חודש ניסן, וכל ימי העומר [אף שמתוודים בימי העומר] (מראש חודש ניסן) ועד י"ב בסיוון, בכל שנת השמיטה בארץ ישראל, ראש חודש, ובכל הימים שאין נופלים בהם על פניהם. וכן בבית החתן, בבית האבל, בלילה שקודם המילה - אבי הבן, המוהל, ויש זמנים שאין אומרים בהם לא תיקון רחל ולא תיקון לאה,

[הסנדק]

ואלו הם: ליל שבת, ליל יום טוב, פסח, שבועות, סוכות, שמחת תורה, חול המועד פסח, לילי ראש השנה, וליל יום הכפורים.

לשם יחוד קדשא בריהּ הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליתדא נשם יו"ד ק"א בנא' ו' ק"א ביהודא שלים, בשם כל-ישראל, לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינת עגנו. הריני מוכן לומר תיקון רחל ותיקון לאה (בימים מיוחדים אומרים רק: תיקון לאה. או: תיקון רחל). כמו שסדרו לנו רבותינו זכרונם לברכה, לתקן את שרשם (שרשו) במקום עליון, לעשות נחת רוח ליוצגנו ולעשות רצון בוראנו.

ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מלפנו מתחנתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקנשי ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו: אשמונו. בגדנו. גזלנו. דברנו לפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. ודנו. חמסנו. טפלנו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות. כזבנו. כעסנו. לצנו. מרדנו. מרינו דבריך. נאצנו. נאפנו. סררנו. עוינו. פשענו. פגמנו. צררנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו ותעמענו. וסרנו ממצותיך וממשפטך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הפא עלינו. כי אמת עשית. ואנחנו הרשענו:

מה-נאמר לפניך יושב מרום, ומה-נספר לפניך שוכן שחקים, הלא כל-הנסתרות והנגלות אתה יודע, אתה יודע רזי עולם, ותעלומות סתרי כל-חי, אתה חופש כל-חברי בטן, רואה כליות ולב, אין דבר נעלם ממך, ואין נסתר מנגד עיניך: יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתמחול לנו את-כל חטאותינו, ותכפר לנו את-כל-עוונותינו, ותמחול ותסלח לכל-פשעינו:

תיקון רחל

על נהרות | בכל נשם ישבנו גם-פכינו לנזכרנו את-ציון: על-ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: כי נשם שאלונו שובינו דברי-שיר ותולדינו שמחה נשירו לנו משיר ציון: איך נשיר את-שיר-יהוה על אדמת נגר: אם-אשכחך ירושלים תשכח מיני: תדבק לשוני | לחכי אם-לא אפרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על ראש שמחתי: זכר יהוה | לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה: בת-בבל השדוזה אשרי שישלם-לך את-גמולך שגמלת לנו: אשרי | שיאחז ונפץ את-עלליך אלה-הסלע:

מזמור לאסתר אלהים באו גוים | בנחלתך טמאו את-היכל קדשך שמו את-ירושלם לעיים: נתנו את-נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו-ארץ: שפכו דמם | פמים סביבות ירושלים ואין קובר: היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: עד-מה יהוה תאגף לגצח תבער כמו-אש קנאתך: שפך חמתך אל-הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את-יעקב ואת-גנהו השמו: אל-

תזכר-לנו עונת ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלנו מאד: עזרנו ואלהי ישענו על-
דבר כבוד-שמה והצילנו וכפר על-חטאתינו למען שמה: למה ויאמרו הגוים איה
אלהיהם ינדע בגוים [בגוים] לעינינו נקמת דם-עבדיך השפוך: תבוא לפניך אנקת אסיר
כגדל זרועה הותר בני תמותה: והשב לשכנינו שבעתים אל-חיקם חרפתם אשר
חרפוה אדני: ואגחנו עמה וצאן מרעיתה נודה לה לעולם לדור ודור לספר תהלתה:

זכר יהוה מה-היה לנו הביטה וראה את-חרפתנו: נחלתנו גהפכה לזרים בתינו
לנכרים: יתומים הלינו אין [ואין] אב אמתינו כאלמנות: מימינו בכסף שתינו עצינו
במחיר יבאו: על צוארנו נרדפנו גענו ולא הונח-לנו: מצרים נתנו ליד אנשור לשבוע
לחם: אבותינו חטאו ואינם ואגחנו עונתיהם סבלנו: עבדים משלו בנו פרק אין מידם:
בנפשונו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: נשים
בציון ענו בתלת בערי יהודה: שרים בינם נתלו פני זקנים לא נהדרו: בחורים טחון
נשאו ונערים בעץ כשלו: זקנים משער שבתו בחורים מגינתם: שבת משוש לבנו
נהפך לאכל מחלנו: נפלה עטרת ראשנו אויגא לנו כי חטאנו: על-זה היה דנה לבנו
על-אלה חשכו עינינו: על הר-ציון ששמים שועלים הלכו-בו: אתה יהוה לעולם תשב
כסאך לדור ודור: למה לנצל תשפחנו תעזבנו לארץ ימים: השיבנו יהוה ואלהי ונשוב
[ונשובה] חנש ימינו כקדם: כי אם-מאס מאסתנו קצפת עלינו עד-מאד: השיבנו
יהוה ואלהי ונשובה חנש ימינו כקדם:

הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעיד ורחמיך
אלי התאפקו: כי-אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו
גאלנו מעולם שמה: למה תתענו יהוה מדרך-כיך תקשים לבנו מיראתך שוב למען עבדיך
שבטי נחלתה: למצער ירשו עם-קדשך צרינו בוססו מקדשך:

ועתה יהוה אבינו אתה אגחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: אל-תקצר יהוה
עד-מאד ואל-לעד תזכר עון הו הבט-נא עמך כלנו: ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר
היתה ירושלים שמה: בית קדשנו ותפארתנו אשר הלוף אבותינו היה לשרפת אש
וכל-מחמדינו היה לחרבה: העל-אלה תתאפק יהוה תחשה ותענו עד-מאד:

על-חומתיך ירושלים הפקדתי שמרים כל-היום וכל-הלילה תמיד לא יחשו המזכרים
את-יהוה אל-דמי לכם: ואל-תתנו דמי לו עד-יכולו ועד-ישים את-ירושלם תהלה
בארץ: נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם-אתו את-דגנה עוד מאכל לאיביך ואם-ישתו
בגיינכר תירושך אשר געת בו: כי מאספיו יאכלהו והללו את-יהוה ומקבציו ישתהו
במצרות קדשי:

אתה תקום תרחם ציון כי-ענת לחננה כי-בא מועד: כי-רצו עבדיך את-אבגיה ואת-
עפרה יחגנו: בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס:

תיקון לאה

למנוצח משפיל לבני-קרח: כאליל תערג על-אפיקי-מים כן נפשי תערג אליה
אלהים: צמאה נפשי | לאלהים לאל תי מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה-לי
דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל-היום איה אלהי: אלה אזכרה | ואשפכה
עלי | נפשי כי אעבר | בסוף אדום עד-בית אלהים בקול-רנה ותודה המון חוגג:
מה-תשתוחחי | נפשי ותהמי עלי הותלי לאלהים כי-עוד אודנו ישועות פניו:
אלהי עלי נפשי תשתוחח על-כן אפכה מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער:
תהום-אל-תהום קורא לקול צוהרי כל-משברי וגליה עלי עברו: יומם | יצוה
יהוה | חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל תני: אומרה | לאל סלעי למה שכתבתי
למה-קצר אלך בלחץ אויב: ברצח | בעצמותי חרפוני צורגי באמרם אלי כל-
היום איה אלהי: מה-תשתוחחי | נפשי ומה-תהמי עלי הותילי לאלהים כי-עוד
אודנו ישועות פני ואלהי:

שפטני אלהים | וריבה ריבי מגוי לא-חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני: כי-
אתה | אלהי מעוזי למה זנחתני למה-קצר אתה-לך בלחץ אויב: שלח-אורך
באמתך המה נחוני ביאוני אל-הר-קדשך ואל-משכנותיך: ואבואה | אל-מזבח
אלהים אל-אל שמתת גילי ואודך בכבוד אלהים אלהי: מה-תשתוחחי | נפשי
ומה-תהמי עלי הותילי לאלהים כי-עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

בימים שאין אומרים תחנון לא יאמר מזמור זה

למנוצח מזמור לדוד: יענך יהוה ביום צרה ישגבך נשם | אלהי יעקב: ישלח-עזרך
מקדש ומציון יסעדה: יזכר כל-מנחתך ועולתך ידשנה סלה: יתולל כלבבך וכל-
עצתך ימלא: ברננה | בישועתך ובשם-אלהינו נדגל ימלא יהוה כל-משאלותיך: עתה
ילעתי כי הושיע | יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו: אלה ברכב
ואלה בסוסים ואנחנו | בשם-יהוה אלהינו נזכיר: המה פרעו ונפלו ואנחנו קמנו
ונתעודד: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום-קראנו:

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תכל וישבי בה: כי-הוא על-ימים יסדה
ועל-נהרות יכוננה: מי-יעלה בהר-יהוה ומי-יקום במקום קדשו: נקי כפים
ובר-לבב אשר | לא-נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת
יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דרשו מבקשי פניו יעקב סלה: שאו
שערים | ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד
יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים | ראשיכם ונשאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

למנוצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת
בארץ דרכך בכל-גוים ישועתך: יודוך עמים | אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו
וירננו לאמים כי-תשפט עמים מישר ולאמים | בארץ תנחם סלה: יודוך
עמים | אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו:
יברכנו אלהים וייראו אותו כל-אפסי-ארץ:

תיקון לאה

הַלְלוּיָהּ | אוֹהֶה יְהוָה בְּכָל-לֵבב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל-חַפְצֵיהֶם: הוֹדוּ וְהִגֵּד פִּעְלֹו וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד: זָכָר עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וּרְחוּם יְהוָה: טָרַף נֶתַן לִירָאָיו יִזְכָּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כָּח מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם נִחְלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט נְאֻמִּים כָּל-פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם לַעֲשׂוֹת בְּאֲמַת וַיִּשָּׁר: פְּדוּת | וְשָׁלַח לְעַמּוֹ צִוְּה-לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רְאֵנִית חֲכָמָה | יִרְאֵת יְהוָה שְׁכָל טוֹב לְכָל-עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ עֲמֶדֶת לְעַד:

לְמִנְצֵחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: בָּבוֹא-אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כְּאִשְׁר-כָּא אֶל-בֵּת-שָׁבַע: חֲנֻנִי אֱלֹהִים כַּחֲסִידָךְ כָּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעָי: הִרְבָּה [הָרַב] כַּבִּסְנִי מַעֲוֹנִי וּמַחֲטָאתִי טִהַרְנִי: כִּי-פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וּמַחֲטָאתִי נִגְדִי תָמִיד: לֹךְ לְבִדְךָ | חֲטָאתִי וְהִרְעָבַע בְּעֵינַיִךְ לַעֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדִבְרֶךְ תִּזְכָּה בְּשִׁפְטֶךָ: הֵן-בְּעֵוֹן חוֹלַלְתִּי וּבְחַטָּא יִחַמְתַּנִּי אֲמִי: הֵן-אֲמַת חַפְצֶךָ בְּטַחֲוֹת וּבְסֻתָּם חֲכָמָה תוֹדִיעַנִי: תַּחֲטָאֲנִי בְּאֲזוֹב וְאֶטְהַר תְּכַבִּסְנִי וּמִשְׁלַג אֶלְבִּין: תִּשְׁמִיעַנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלֶנָּה עֲצָמוֹת דָּכִיתִ: הִסְתַּר פְּנֶיךָ מִחַטָּאִי וְכָל-עֲוֹנֹתִי מָחָה: לֵב טָהוֹר בְּרָא-לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדַשׁ בְּקִרְבִּי: אֶל-תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ אֶל-תִּקַּח מִמֶּנִּי: הִשְׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים דִּרְכֶיךָ וְחַטָּאִים אֶלֶיךָ יָשׁוּבוּ: הֲצִילֵנִי מִדָּמִים | אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תִרְגַּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ: אֲדַנִּי שִׁפְתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתֶּךָ: כִּי | לֹא-תַחֲפֹץ זִבַּח וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: זִבְחִי אֱלֹהִים רוּחַ נְשָׁפָרָה לִב-נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת-צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּם: אֲזַ תַּחֲפֹץ זִבְחֵי-צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אֲזַ יַעֲלוּ עַל-מִזְבִּיחֶךָ פָּרִים:

[בימים שאין אומרים תחנון לא יאמר: עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלים:]

תקום תרחם ציון, תבנה חומות ירושלים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמַטִּיב הַדֶּרֶשׁ לָנוּ, שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְל אֲבוֹת שִׁעֲשׂוּ רִצּוֹנְךָ, בְּנֶה בֵּיתֶךָ כְּבַתְּחִלָּה, כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ, הִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ, שִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנּוֹ, וְהָשִׁב שְׁכִינָתֶךָ לְתוֹכוֹ, וְהָשִׁב כְּהָנִים לַעֲבוֹדָתָם, וְלוֹיִים לְדוּכָנָם, לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וְשֵׁם נַעֲלָה וְנוֹרָאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ: יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁתְּעַלְנוּ בְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלָנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת חֲבִיתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסֻדָּרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת-שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחִלָּמִים: אֲזַ יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוֹ וְיִשְׁוֹנֵנוּ רָגָה אֲזַ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגִּדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם-אֲלֹהֵי: הַגִּדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמִיחִים: שׁוּבָה יְהוָה אֶת- [שְׁבִיתָנוּ] שְׁבוֹתָנוּ כְּאִפְיָקִים בְּגִיב: הַזִּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרָגָה יִקְצְרוּ: הֶלֶל וְיִלְל | וּבִכָּה נִשְׂא מִשְׁדֵּ-הַתְּזַרַע בְּאֶיְבָא בְּרָגָה נִשְׂא אֶלְמִתָּיו:

לרפואה שלימה לעם ישראל

לתשובה שלימה לעם ישראל

ולגאולה שלימה לעם ישראל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כְּחֻלָּמִים: אֲזִי יִמָּלֵא שְׁחֹק פִּינוֹ וּלְשׁוֹנִנוּ רִנָּה אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגִּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי: הַגִּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ שְׁמֵחִים: שׁוּבָה יְהוָה אֶת־[שְׁבִיתָנוּ] שְׁבוֹתָנוּ כְּאִפְיָקִים בְּנֶגֶב: הִזְרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הָלֹךְ יֵלֵךְ וּבָכָה נִשָּׂא מִן־הַזֶּרַע בֹּא־יָבֹא בְּרִנָּה נִשָּׂא אֶלְמָתִיו:

לָמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם וְלֹא־מִים יִהְיוּ־רִיק: יִתְנַצְּבוּ וּמַלְכֵי־אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ־יָחַד עַל־יְהוָה וְעַל־מְשִׁיחוֹ: גִּבְתָּהּ אֶת־מוֹסְרוֹתֶיהָ וְנִשְׁלִיכָהּ מִמָּנוּ עֲבַתִּימוֹ: יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁתַּק אֲדֹנָי יִלְעַג־לָמוֹ: אֲזִי יִדְבֹּר אֱלִימוֹ בְּאֶפֶס וּבַחֲרוֹנוֹ יִבְהַלְמוֹ: וְאֲנִי נִסְכָּתִי מִלְכֵי עַל־צִיּוֹן הִרְקֹדְשִׁי: אֲסַפְּרָה אֶל־חֻק יְהוָה אֲמַר אֱלִי בְּגִי אֶתָּה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדָּתִיךָ: שָׂאֵל מִמָּנִי וְאֶתָּנָה גוֹיִם נִחַלְתָּךְ וְאֶחָדָתְךָ אֶפְסִי־אֶרֶץ: תִּרְעַם בְּשֹׁבֵט בְּרִזָּל כִּכְלִי יוֹצֵר תִּנְפָצָם: וְעַתָּה מְלָכִים הִשְׁכִּילוּ הַנֹּסְרוֹ שְׁפָטִי אֶרֶץ: עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה בִּירְאָה וְלִגְלוּ בִרְעָדָה: נִשְׁקוּ־בָר פֶּן־יֵאָגֵף וְתֹאבְדוּ לָרֶךְ כִּי־יִבְעַר כְּמַעֲט אֶפֶס אֲשֶׁרִי כָל־חַוֹּסִי בּוֹ:

לְמִנְצָח עַל־שֹׁשְׁנִים לְבְנֵי־קֶרַח מִשְׁכִּיל שִׁיר יִדִּילָת: רָחַשׁ לִבִּי וְדָבָר טוֹב אִמַּר אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמַלְךְ לְשׁוֹנִי עֹט וְסוֹפֵר מְהִיר: יִפְיֹפִית מִבְּנֵי אֲדָם הַיּוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ עַל־כֵּן בִּרְכָה אֱלֹהִים לְעוֹלָם: חֲגוּר־סֶרְבֶּנָה עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדֵךְ וְהִדְרָךְ: וְהִדְרָךְ וְצֶלַח רָכֹב עַל־דְּבַר־אַמֶּת וְעֲנֹה־צֶדֶק וְתוֹרָה נֹרְאוֹת יִמִּינֶךָ: חֲצִיךָ שְׁנוֹנִים עֲמִים תַּחֲתֶיךָ יִפְלוּ בָּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ: כִּסְאוֹךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד שֹׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל שֹׁבֵט מְלָכוּתְךָ: אֶתְּבַת צֶדֶק וְתִשְׁנֹא־רֶשַׁע עַל־כֵּן וּמִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שְׁמֹן שִׁשׁוֹן מִחֲבִירֶךָ: מִרְּוֹאֵהֶלּוֹת קָצִיעוֹת כָּל־בְּגִדְתֶיךָ מִן־הִיכָלִי שֹׁן מִנִּי שְׁמִחוּךָ: בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקְרוּתֶיךָ נִצְבָה שֹׁגֵל לִימִינֶךָ בְּכַתֶּם אוֹפִיר: שְׁמַע־יִבֶּת וְרֹאֵי וְהִטִּי אָזְנוֹךָ וְשִׁכְתִּי עֲמֹךָ וּבֵית אָבִיךָ: וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ יִפְיֹךְ כִּי־הוּא אֲדֹנֶיךָ וְהַשְׁתַּחֲוִי־לוֹ: וּבֵת־צֹר וּבְמִנְחָה פָּגִיךָ יִסְלוּ עֲשִׂירֵי עָם: כָּל־כְּבוֹדָה בַּת־מֶלֶךְ פְּגִימָה מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה: לְרַקְמוֹת תּוֹבֵל לְמַלְךְ בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיךָ רַעוּתֶיךָ מוֹבָאוֹת לָךְ: תּוֹבֵלָנָה בְּשִׁמְחָת וְגִיל תִּבְאִינָה בְּהִיכָל מְלֶךְ: תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בְּגִיָּה תִשִּׁיתָמוּ לְשָׂרִים בְּכָל־הָאֶרֶץ: אֲזַכִּירָה שְׁמֶךָ בְּכָל־זֶר וְזֶר עַל־כֵּן עֲמִים יְהוֹדוּךָ לְעֹלָם וָעַד:

בראשית תמן שבת

בראשית תמן תר"י תמן שב"ת, כגוונא דא ב' ראשי"ת ב' ראשי"ת, ואינון תרי שבתות, עלייהו אתמר 'ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת' וגומר, תרין זמנין אדפיר הכא שבת, לקבל שכינתא עלאה ותתאה; 'לדרתם', מאי לדרתם, אלא זכאה איהו מאן דעביד לון דירה בשבת בתרי בתי לבא, ואתפני מתמן יצר הרע דאיהו חלול שבת, ברית עולם דא צדיק, דשריין תרווייהו עליה, חד לאמלאה ליה וחד לאתמליא מיניה.

'בני ישראל' אינון תרין כליין נצח ויהוד, בנוי ד'ישראל' סבא עמודא דאמצעיתא, תלת 'שביעי' 'שביעי' 'אלין תלת אבהו, ענג שבת 'ונ' הר יוצא מעד' ל'השקות את הג'ו', 'ונחר', אית נחר ואית נחר, אית נחר דאתקרי נחר פלגיו, ואית נחר דאתקרי נחל קדומים, עדן עלאה עליה אתמר 'עין לא ראתה אלהי'ם זולתך', האי נחר איהו ו', דנפיק מעדן עלאה דאיהו א', ואעבר בין אבא ואימא, ואזיל חמש מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן אשקי לגנתא דאיהי שכינתא תתאה.

זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דטחול, וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם, דעלה אתמר 'לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת', והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחנה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין 'אין לוקין בשבת', דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.

'ויציאות השבת שתים', אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אחרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא ד'ישראל', ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דילה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול חפ"ה, אתתא בישא מרה, שבתא"י עליה אתמר 'והבור רק אין בו מים' – 'מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו', ואיהו רעב ועמאון וקינה והספד וחשוכא וקבלא, ואיהי גלותא לישראל. ועריכין ישראל למעבד לה שני בכלא והא אוקמוה, ואיהו דבור דחול דאיהו אסור בשבת, וכד לא אשפחת אתר לשריא תמן, איהי ברכת, כגוונא דשפחה דאברהם דאתמר בה 'מפני שרי גברתי אנכי ברכת'.

טחול עלה אתמר 'של נעליך מעל רגליך', נעל מטונף דטפה סרוחה; 'כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא', דא שבת, ועליה אמרת שכינתא 'פשטתי את כתנתי איכבה אלבשנה, רחצתי את רגלי איכבה אטנפם', ובגין דא צריך בר נש בשבת לשנויי בלבושין בשרגא במאכלין, וצריך למחוי מוסיף מחול על הקדש, וכל הגורע גורעין ליה החיא נפש יתירה חס ושלוש. וכל המוסיף מוסיפין ליה נפש יתירה בשבת.

בס"ד מְזֻמָּוֹרִים וּפְסוּקִים לְהַגָּנָה וְהַצָּלָה בְּכָל עֵת

א יֵשֶׁב בְּסֶטֶר עֲלִיוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֶן:

ב אִמֹר לִי מַחְסִי וּמַצוּדָתִי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי:

ג כִּי הוּא יִצִּילֵךְ מִפֶּחַ יָקוּשׁ מִדְּבַר הַנּוֹת:

ד בְּאֲבָרָתוֹ יִסֹּךְ לָךְ וְתַחַת־כַּנְפָּיו תִּתְחַסֶּה צָנָה וְסַחֲרָה אֲמָתוֹ:

ה לֹא־תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם:

ו מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה מִקָּטָב יֵשׁוּד צָהָרִים:

ז יִפֹּל מִצִּדָּךְ אֵלֶּה וּרְבֵבָה מִיַּמִּינָךְ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ:

ח רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וּשְׁלֵמַת רַשָּׁעִים תִּרְאֶה:

ט כִּי־אַתָּה יְיָ מַחְסִי עֲלִיוֹן שְׁמַתָּ מְעוֹנָךְ:

י יְיָ מִה־רָבוּ צָרֵי רָבִים קָמִים עָלַי:

יא רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשְׁוֹעָתָה לֹא בְּאֱלֹהִים סֵלָה:

יב וְאַתָּה יְיָ מִגֵּן בַּעֲדִי כְבוֹדִי וּמָרִים רֹאשִׁי:

יג קוֹלִי אֶל־יְיָ אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהָר קִדְשׁוֹ סֵלָה:

יד אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקִּיצוּתִי כִּי יְיָ יִסְמְכֵנִי:

טו לֹא־אִירָא מִרְבָּבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב נַשְׁתּוֹ עָלַי:

טז קוֹמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי־הִפִּיתָ אֶת־כָּל־אֵיבִי

לְחֵי נִשְׁנֵי רַשָּׁעִים שִׁבְרָתָ:

יז לִי הִישׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ סֵלָה:

תהילים ג

'אמר רבי עקיבא: 'כל האומר שלשה פסוקים אלו מובטח שאינו נזוק!'

יח יְיָ צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: תהילים מז, ח.

יט יְיָ צַבָּאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בִּטָּח בְּךָ: תהילים פד, יג.

כ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ: תהילים כ, י.

לעילוי נשמת רבי יחיאל זכריה בן עזרא ז"ל, מרת רומיה בת סאלם ע"ה, אליהו בן חיים ומרים ז"ל וראובן בן שרה ז"ל ת.צ.ב.ה.

בס"ד סגלה לשמירה והגנה
 מהרב אמנון יצחק שליט"א ע"פ 'נפש החיים' זצ"ל
 לומר 3 פעמים ולהאמין:
 'כל הכחות בטלים אצל
 פחו של הקדוש ברוך הוא
 ואפלו מעשה כשפים!'

פסוקי בטחון בה' יתברך להגנה והצלה

ארגון להפצת יהדות (י"ה)

1. אֱלֹקֵי בְךָ בִּטְחָתִי אֱלֹהֵי אֲבוֹשָׁה
 אֲלִי־יַעֲלֶצּוּ אוֹיְבֵי לִי: תהילים כה, ב:
2. לְדָוִד | שָׁפֹטֵנִי יְיָ כִּי־אֲנִי בְּתָמִי הִלַּכְתִּי
 וּבִי בִּטְחָתִי לֹא אֶמְעָד: תהילים סו, א:
3. יְהִי־תִסְדָּךְ יְיָ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִתְּלֵנוּ לָךְ: תהילים לג, כב:
4. הִלַּשׁ בְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם מַגְשָׁמִים וְאִם־הַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ
 רַבָּיִם הֲלֹא אַתָּה־הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִקְוָה־לָּךְ
 כִּי־אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־כָּל־אֵלֶּה: ירמיהו יד, כב:
5. וְאֲנִי | עָלֶיךָ בִּטְחָתִי יְיָ אֲמַרְתִּי אֱלֹקֵי אַתָּה: תהילים לא, טו:
6. הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבֹטָה וְלֹא אֶפְתָּד כִּי־עָזִי
 וְזַמְרַת יְהוָה יְיָ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: ישעיהו יב, ב:

להצלחת משפחת לסרי בתורה ובמצוות לעבודתו יתברך ותשובה שלימה למשפחת שושן

5 פסוקים

וַיֹּאמֶר אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִצַּלְתָּ לְמַעַנְתּוֹ
וְשִׁמְרַתְּ כָל-חֻקָּיו כָּל-הַמִּחְלָה אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בַּמִּצְרִים לֹא-אֲשִׁים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ:
עַץ-חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכִּיחַ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיךָ דְּרָכֵי-נֶגַע וְכָל-נִתְּיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם:
מִגְדֹּל-עֵז שֵׁם יְהוָה בּוֹ-יִרוּץ צָדִיק וְנִשְׁגָּב: כִּי-בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים:

שלשה עשר עיקרים

הריני מאמין באמונה שלמה בשלשה עשר עקרין של התורה הקדושה:
(א) שהקדוש ברוך הוא נמצא ומשגיח. (ב) והוא אחד. (ג) ואין לו גוף ואין לו דמות הגוף.
(ד) ושהוא קדמון לכל קדומים. (ה) ואין עבודה לזולתו. (ו) ויודע מחשבות בני אדם.
(ז) ושהנבואה אמת. (ח) ושמשה רבנו עליו השלום הוא אדון לכל הנביאים.
(ט) ושהתורה כלה נתונה מן השמים. (י) ושלם תשתנה בשום זמן חס ושלום.
(יא) ושהקדוש ברוך הוא מעניש לרשעים ומשלים שכר טוב לצדיקים.
(יב) ושיבוא מלך המשיח. (יג) ושהמתים עתידים לחיות. יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו, שתכופ יצרנו לעבודתך כל ימי חיינו תמיד, אמן בן יהי רצון:

עשר זכירות

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, הרי אני מקים מצות עשר זכירות שחייב כל-אדם
לזכר בכל-יום, ואלו הם: א יציאת מצרים, ב והשבת, ג והמן, ד ומעשה עמלק,
ה ומעמד הר סיני, ו ומה-שהקציפו אבותינו להקדוש ברוך הוא במדבר ובפרט בעגל,
ז ומה-שיעצו בלק ובלעם לעשות לאבותינו למען דעת צדקות יהוה,
ח ומעשה מרים הנביאה, ט ומצות וזכרת את-יהוה אלהיך כי הוא העתן לך כח לעשות
חיל, י וזכירת ירושלים תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן:

תפילה על הדיבור ועל השמיעה – על דיבור לשון הרע ושמיעת לשון הרע,

שחיברה רבינו ה"חפץ חיים" זצ"ל, ונמצאת בספר "חובת השמירה", וכתב: "נכון שיבקש בקשה זו בבוקר אחר התפילה, וגם ממילא בזכירתו בפה יהיה לו דבר זה למזכרת, שלא ילכד בס".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן, שֶׁתִּזְכְּנוּ הַיּוֹם
וּבְכָל יוֹם לְשֹׁמֵר פִּי וּלְשׁוֹנִי מֵעוֹן לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וּמַקְבָּלָתָם
וְאַזְהַר מִלְּדַבֵּר אֲפִילוּ עַל אִישׁ יְחִידִי, וְכָל שָׂכָן מִלְּדַבֵּר
עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל, אוֹ עַל חֵלֶק מֵהֶם. וְכָל שָׂכָן מִלְּהַתְרַעַם
עַל מַדּוּתָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

וְאַזְהַר מִלְּדַבֵּר דְּבָרֵי שָׁקֶר, חֲנֻפָּה, לִיעֲנוּת, מַחֲלָקָת, כַּעַס, גִּאוּהָ,
אוֹנָאֵת דְּבָרִים, הִלְבֵּנֶת פָּנִים, וְכָל דְּבָרִים אֲסוּרִים.

וְזַכְּנוּ שְׁלֹא לְדַבֵּר, כִּי אִם דְּבַר הַצָּרִיךְ לְעֵינַי גּוֹפִי אוֹ לְנַפְשִׁי,
וְשִׁיחִיו כָּל מַעֲשֵׂי וְדַבּוּרֵי לֵשׁ שָׁמַיִם.

אָנָּה אֵל רַחוּם וְחַנוּן, זַכְּנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם, לְשֹׁמֵר אָזְנוֹ וְעֵינָיו
מִשְׁמִיעָה וּמַקְרִיאָה שֶׁל דְּבָרִים שְׁלֹא כָרְצוֹנָהּ, דְּהֵינּוּ;
דְּבָרֵי לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, דְּבָרֵי מַחֲלָקָת, דְּבָרֵי גְבָלָה,
דְּבָרֵי כְּפִירָה וּמִינּוּת, וְכָל שְׂאֵר דְּבָרִים אֲסוּרִים וּדְבָרִים בְּטָלִים.
וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁשָּׁמַעְתִּי וְשֶׁקָּרָאתִי שְׁלֹא כָרְצוֹנָהּ, עֲזְרָנִי נָא
שִׁיחִיו נִשְׁכָּחִים מִמֶּנִּי. וְזַכְּנוּ שְׁאֵפְלוּ בְּשׁוּגָג וְשְׁלֹא בְּמַתְכוּן,
לֹא אֲשַׁמַּע וְלֹא אֶקְרָא דְּבַר שְׂאִינוֹ הָגוֹן. וְתַהֲיִינָה אָזְנוֹ וְעֵינָיו
מְקַדְּשׁוֹת, לֹא שׁוֹמְעוֹת וְלֹא רוֹאוֹת כִּי אִם דְּבַר מַצּוּה.

יום ראשון

אֲשֶׁר־יָמִי-דֶּרֶךְ הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה: אֲשֶׁר־יָעֲרִי עֵדוּתוֹ בְּכָל-לֵב יִדְרֹשׁוּהוּ:
אִם לֹא-פָעִלוּ עוֹלָה בְּדַרְכֵּי הַלְכוֹ: אַתָּה עֲנִיתָה פִקְדֵיךָ לְשֹׁמֵר מֵאֵד: אֲחִלִּי יִכְנֹו דַרְכֵּי
לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ: אֲזִי לֹא-אֲבוֹשׁ בְּהִבִּטִּי אֶל-כָּל-מַעֲוֹתֶיךָ: אֹדֶךְ בִּישָׁר לֵבָב בְּלִמְדֵּי
מִשְׁפָּטִי עֲדִיקֶךָ: אֶת-חֻקֶּיךָ אֲשֹׁמֵר אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי עַד-מָאֵד:

בְּמָה יִזְכֶּה-נָעַר אֶת-אַרְחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדִבְרֶךָ: בְּכָל-לִבִּי דִרְשָׁתִיךָ אֶל-תִּשְׁגֵּנִי מִמַּעֲוֹתֶיךָ:
בְּלִבִּי צִפְנֹתִי אִמְרָתְךָ לְמַעַן לֹא אֶחְטֵא-לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ:
בִּשְׁפָתַי סִפַּרְתִּי כָּל מִשְׁפָּטִי-פִיךָ: בְּדֶרֶךְ עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כַּעַל כָּל-הוֹן: בִּפְקֻדֶיךָ אֲשִׁיחָה
וְאִבִּיטָה אֶרְחוֹתֶיךָ: בַּחֲקֻתֶיךָ אֲשַׁתְּעָשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח דִּבְרֶךָ:

גָּמַל עַל-עֲבֹדְךָ אֶחָיָה וְאֲשִׁמְרָה דְּבָרְךָ: גַּל-עֵינַי וְאִבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ: גֵּר אֲנִכִּי
בָּאָרֶץ אֶל-תִּסְתַּר מִפְּנֵי מַעֲוֹתֶיךָ: גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל-מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל-עֵת:
גִּעְרַת זָדִים אֲרוּרִים הִשְׁגִּים מִמַּעֲוֹתֶיךָ: גַּל מַעְלֵי חֲרָפָה וּבֹז כִּי עֵדוּתְךָ נִצַּרְתִּי: גַּם יֵשׁוּבוּ
שָׂרִים בִּי נִדְּבָרוּ עֲבֹדְךָ יִשְׁיַח בַּחֻקֶּיךָ: גַּם-עֵדוּתֶיךָ שַׁעֲשַׁעִי אֲנִשִּׁי עֲצָתִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל-יְהוָה בַּעֲרֹתָהּ לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יְהוָה הֲצִילָה נִפְשִׁי מִשְׁפָּת-שָׁקֶר
מִלְּשׁוֹן רַמְיָה: מָה-יִתֵּן לָךְ וּמָה-יִסְיֹף לָךְ לְשׁוֹן רַמְיָה: חֲצִי גִבּוֹר שְׂנוּגִים עִם גִּחְלִי
רַתְּמִים: אוֹיָהּ-לִי כִי-גִרְתִּי מִשָּׁד שְׁכָנְתִּי עִם-אֶחָלִי קֹדֶר: רַבַּת שְׁכֻנָּה-לָהּ נִפְשִׁי
עִם שׁוֹנָא שָׁלוֹם: אָנִי-שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה לְמַלְחָמָה:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל-הַהָרִים מֵאֵן יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: אֶל-יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל-יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלְךָ עַל-יַד יְמִינֶךָ: יוֹכֵם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִפְכָּה וַיִּרְחַ בְּלִילָה:
יְהוָה יִשְׁמְרְךָ מִכָּל-רָע יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשְׁךָ: יְהוָה יִשְׁמֹר-צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה
וְעַד-עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְהוֹדִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֵר-נָא יִשְׂרָאֵל: לִהְיוֹת יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ
בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אָפֶס בָּנוּ: אֲזִי הַפִּיִם שִׁטְפוּנוּ נִחְלָה עֶבֶר
עַל-נַפְשָׁנוּ: אֲזִי עֶבֶר עַל-נַפְשָׁנוּ הַפִּיִם תִּזְדוּגִים: בְּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרָף לְשִׁנֵּיהֶם:
נַפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הִפַּח נִשְׁבָּר וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ: עֲזָרָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יום שני

דְּבַקָה לַעֲפָר נִפְשִׁי חִינִי כְּדַבְרָךְ: דְּרַכִּי סִפְרָתִי וְתַעֲנִנִי לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ: דְּרַךְ-פְּקוּדֶיךָ הִבִּינִנִי
'וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: דְּלִפְתָּה נִפְשִׁי מִתּוֹנָה' קִיַּמְנִי כְּדַבְרָךְ: דְּרַךְ-שֹׁקֵר הָסֵר מִמֶּנִּי
וְתוֹרַתְךָ חֲנִנִי: דְּרַךְ-אֲמוּנָה בַּחֲרָתִי מִשִּׁפְטֶיךָ שׁוֹיִתִּי: דְּבַקָּתִי בְּעִדּוֹתֶיךָ' יְהוָה
אֵל-תְּבִישֵׁנִי: דְּרַךְ-מִצּוֹתֶיךָ אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לְבִי:

חֲזַרְנִי יְהוָה דְּרַךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְרְנָה עֵקֶב: הִבִּינִי וְאֶצְרָה תּוֹרַתְךָ וְאֲשִׁמְרָנָה בְּכָל-לֵב:
הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִיב מִצּוֹתֶיךָ כִּי-בֹ חֲפָצְתִּי: הֵט-לְבִי אֶל-עִדּוֹתֶיךָ וְאֵל אֶל-בָּעֵצ:
הֶעֱבֵר עֵינֵי מִרְאוֹת שׁוֹא בַּדְּרָכָךְ חִינִי: הִקֵּם לַעֲבֹדְךָ אִמְרָתְךָ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ:
הֶעֱבֵר חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרָתִי כִּי מִשִּׁפְטֶיךָ טוֹבִים: הִנֵּה תֹאבָתִי לְפָקְדֶיךָ בְּעִדְקָתְךָ חִינִי:

וַיִּבְאֵנִי חֲסִדְךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתְךָ: וְאֶעֱנֶה חֲרָפִי דָבָר כִּי-בִטְחָתִי בְּדַבְרָךְ:
וְאֵל-תֵּצֵל מִפִּי דָבָר-אֱמֶת עַד-מָאֵד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחְלָתִי: וְאֲשִׁמְרָה תּוֹרַתְךָ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֶתְהַלֵּכָה בְּרַחֲבָה כִּי פָקְדֶיךָ דִּרְשָׁתִּי: וְאִדְבָּרָה בְּעִדּוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים
וְלֹא אִבּוֹשׁ: וְאֲשַׁתַּעֲשֶׂע בְּמִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי: וְאֶשָּׂא-כָפִי אֶל-מִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי
וְאֲשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שִׁמְחָתִי בְּאִמְרִים לִי בֵּית יְהוָה גִּלְדִּי: עֲמֻדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ
יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחָבְרָה-לָהּ יַחֲדוֹ: שִׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי-יְהוָה
עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדּוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹת לְבֵית דָּוִיד:
שָׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם וְשָׁלוֹם אֶהְבִּיךָ: יְהִי-שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹהָ בְּאַרְמוֹנֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי
וְרַעֲי אִדְבָּרָה-נָא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶלֶיךָ נִשְׂאָתִי אֶת-עֵינִי הֵיטֵבִי בַּשָּׁמַיִם: הִנֵּה כְּעֵינִי עֹבְדִים אֶל-יָד
אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שֹׁפְחָה אֶל-יָד גְּבֻרָתְךָ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ' עַד שִׁיחֲנֵנוּ:
חֲנֵנוּ יְהוָה חֲנֵנוּ כִּי-רַב שְׁבַעֲנוּ בּוֹז: רַב־תְּשַׁבְּעָה-לָהּ נַפְשֵׁנוּ הִלְעַג הַשָּׂאֲנָנִים
הַבּוֹז לְגִּאֲיוֹנִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִזְלִל יְהוָה שְׁתִּיחָה לָנוּ יֹאמֶר-נָא יִשְׂרָאֵל: לִזְלִל יְהוָה שְׁתִּיחָה לָנוּ
בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים בָּלַעְנוּ בַּחֲרוֹת אָפֶס בָּנוּ: אֲזִי הַמִּים שִׁטְפוּנוּ נִחְלָה עָבַר
עַל-נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עָבַר עַל-נַפְשֵׁנוּ הַמִּים הַיִּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרָף לְשִׁנֵּיהֶם:
נַפְשֵׁנוּ כַּעֲפוֹר נִמְלָטָה מִפֶּח יוֹקְשִׁים הִפַּח נִשְׁבָּר וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
'עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יום שלישי

זכר-דבר לעבדך על אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני: זדים הליעני עד-מאד מתורתך לא נטיתי: זכרתי משפטיך מעולם | יהוה ואתנחם: זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך: זמרות היו-לי חקיך בבית מגורי: זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך: זאת היתה-לי כי פקדיך נצרתני:

חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריה: חליתי פניה בכל-לב חנני פאמרתך: חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל-עדתיך: חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך: חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי: חצות-לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך: חבר אני לכל-אשר יראוך ולשמרי פקודיך: חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני:

טוב עשית עם-עבדך יהוה פדברך: טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי: טוב-אתה ומטיב למדני חקיך: טפלו עלי שקר זדים אני בכל-לב | אער פקודיך: טפש כחלב לבס אני תורתך שעשעתי: טוב-לי כי-עניתי למען אלמד חקיך: טוב-לי תורת-פיה מאלפי זהב וכסף:

שיר המעלות הבטחים ביהוה פהר-ציון לא-ימוט לעולם יושב: ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד-עולם: כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא-ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם: והמטים עקלקלותם ויליכם יהוה את-פעלי האון שלום על-ישראל:

שיר המעלות בשוב יהוה את-שיבת ציון חיינו כחלמים: אז ומלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם-אלה: הגדיל יהוה לעשות עמנו חיינו שמחים: שובה יהוה את-(שבותנו) שביתנו כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוד ילד | ובכה נשא משך-הזרע בא-יבוא ברנה נשא אלמתיו:

שיר המעלות לשלמה אם-יהוה | לא-יבנה בית שוא | עמלו בוניו בו אם-יהוה לא-ישמר-עיר שוא | שקד שומר: שוא לכם | משפמי קום מאחרי-שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שגא: הנה נחלת יהוה בנים שחר פרי הבטן: כחצים ביד-גבור כן בני הנעורים: אשרי הגבר אשר מלא את-אשפתו מהם לא-יבשו כי-ידברו את-אויבים בשער:

יום רביעי

ידיך עשוני ויכוננוני הבינוני ואלמדה מצותיך: יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי: ידעתי יהוה כי-עדך משפטיך ואמונה עניתני: יהי-נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: יבאוני רחמיך ואחיה כי-תורתך שעשעי: יבשו זדים כי-שקר עותוני אני אשיח בפקודיך: ישובו לי יראיך (וידעו) וידעי עדתיך: יהי-לבי תמים בחקיך למען לא אבוש:

כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: כלו עיני לאמרתך לאמר מתן תנחמני: כי-הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי: כמה ימי-עבדך מתי תעשה ברדפי משפט: כרו-לי זדים שיחות אשר לא כתורתך: כל-מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני: כמעט כלוני בארץ ואני לא-עזבתי פקודיך: כחסדך חניני ואשמרה עדות פיך:

לעולם יהוה דברך נעב בשמים: לדר ודר אמונתך פוננת ארץ ותעמד: למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך: לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעיני: לעולם לא-אשכח פקודיך כי בם חייתני: לך-אני הושיעני כי פקודיך דרשתי: לי קנו רשעים לאבדני עדתיך אתבוננו: לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד:

שיר המעלות אשרי כל-ירא יהוה תהלך בדרכיו: יגיע בפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: אשתך | כגפן פריה בירכתי ביתך בניך בשתלי זיתים סביב לשלחנך: הנה כי-כן יברך גבר ירא יהוה: יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חיך: וראה-בנים לבניך שלום על-ישראל:

שיר המעלות רבת עררונני מנעורי יאמר-נא ישראל: רבת עררונני מנעורי גם לא-יכלו לי: על-גבי חרשו חרשים האריכו (למענותם) למעניתם: יהוה צדיק קצץ עבות רשעים: יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון: יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש: שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ולא אמרו | העברים ברכת-יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני: אם-עונות תשמר-יה אדני מי יעמד: כי-עמך הסליחה למען תנרא: קייתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל-יהוה כי-עם-יהוה חסד והרבה עמו פדות: והוא יפדה את-ישראל מכל עונותיו:

יום חמישי

מה-אֶתְבַּתִּי תוֹרַתְךָ כָּל-הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי: מֵאִיבִי תַּחֲכַמְנִי מִצוֹתְךָ כִּי לְעוֹלָם
הִיא-לִי: מִכָּל-מִלְמְדֵי הַשְּׂכָלָתִי כִּי עֲדוּתֶיךָ שִׁיחָה לִּי: מִזְקֵנִים אֶתְבֹּנֶנּוּ כִּי פִקּוּדֶיךָ
נִעְרַתִּי: מִכָּל-אַרְחָרָע כָּל־אֲתִי רַגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא-סָרְתִי כִי-אַתָּה
הוֹרַתָּנִי: מֵה-נִמְלָצוּ לְחַכִּי אִמְרַתְךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי: מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבֹּנֶנּוּ עַל-כֵּן שָׁנֵאתִי |
כָּל-אַרְחָרָע שֶׁקָּר:

נָר-לְרַגְלִי דְּבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיַבְתִּי: נִשְׁבַּעְתִּי וְאַקִּימָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטִי עֲדִקָּה: נַעֲנִיתִי
עַד-מָאֵד יְהוָה חֲנִי כְּדְבָרְךָ: נִדְּבוֹת פִּי רִצָּה-נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי: נִפְשִׁי בְּכַפִּי
תָּמִיד וְתוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: נִתְּנֻ רְשָׁעִים פֶּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תַעֲיִתִי: נַחֲלָתִי עֲדוּתֶיךָ
לְעוֹלָם כִּי-שִׁשּׁוֹן לְבִי הִמָּה: נָטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֲקֶיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב:

סַעֲפִים שָׁנֵאתִי וְתוֹרַתְךָ אֶתְבַּתִּי: סִתְרִי וּמַגְנִי אַתָּה לְדְבָרְךָ יַחֲלָתִי: סוּרוּ-מִפָּנֵי מְרַעִים
וְאַעֲרָה מִצוֹת אֱלֹהֵי: סִמְכְנִי כְּאִמְרַתְךָ וְאַחִיָּה וְאַל-תְּבִישְׁנִי מִשְׁבָּרִי: סַעֲדֵנִי וְאוֹשַׁעָה
וְאַשְׁעָה בְּחֻקֶּיךָ תָּמִיד: סִלִּית כָּל-שׁוֹגִים מִחֻקֶּיךָ כִּי-שֶׁקֶר תִּרְמִיתָם: סִגִּים הַשִּׁבְתָּ
כָּל-רְשָׁעִי-אַרְץ לָכֵן אֶתְבַּתִּי עֲדוּתֶיךָ: סָמַר מִפִּחְדְּךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת רַבַּת עֲרֻרֹנִי מִנְעוּרִי יֹאמֶר-נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת עֲרֻרֹנִי מִנְעוּרִי גַם
לֹא-נִכְלָו לִי: עַל-גִּבִּי חָרְשׁוּ חֲרָשִׁים הָאֲרִיכוּ (לִמְעֻנֹתם) לְמַעֲנִיתָם: יְהוָה צְדִיק קִצֵּץ
עֲבוֹת רְשָׁעִים: יִבְשׁוּ וְיִסָּגוּ אַחֲזֹר כָּל שֹׁנְאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ כַּחֲצִיר גִּגּוֹת שֶׁקֶדְמַת שֶׁלֶף יִבָּשׁ:
שֶׁלֶף מִלֹּא כִפּוֹ קוֹצֵר וְחֻצֵּנוּ מַעֲמָר: וְלֹא אָמְרוּ | הָעֲבָרִים בְּרַכַּת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בִּרְכָנוּ אֲתֶכֶם בְּשֵׁם יְהוָה:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת מִמַּעַמְקִים קִרְאֲתֶיךָ יְהוָה: אֲדַנִּי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי תַּהֲיִינָה אֲזִנֶּיךָ קִשְׁבוֹת
לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם-עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר-יְהוָה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֵד: כִּי-עַמְךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּתְּנָה:
קִוִּיתִי יְהוָה קִוִּיתָה נִפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלָתִי: נִפְשִׁי לֹאֲדַנִּי מִשְׁמָרִים לְבָקֵר שְׁמָרִים לְבָקֵר:
יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל-יְהוָה כִּי-עַם-יְהוָה הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עֲמֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל
מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד לְהוֹדֹת יְהוָה שְׁתִּיחָה לָנוּ יֹאמֶר-נָא יִשְׂרָאֵל: לִנְלִי יְהוָה שְׁתִּיחָה לָנוּ
בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים בָּלַעְנוּ בַּחֲרוֹת אָפֶס בָּנוּ: אֲזִי הַפִּים שִׁטְפוּנוּ נַחֲלָה עֶבֶר
עַל-נַפְשָׁנוּ: אֲזִי עֶבֶר עַל-נַפְשָׁנוּ הַפִּים תִּזְדוּנִים: בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרָף לְשִׁנֵּיהֶם:
נַפְשָׁנוּ כַּעֲפוֹר נִמְלָטָה מִפֶּח יוֹקְשִׁים הִפַּח נִשְׁבָּר וְאַנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יום השישי

עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק בֶּל-תִּנְחָנִי לַעֲשֹׂקִי: עָרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֵל-יַעֲשֹׁקֵנִי זָדִים: עֵינִי כָלוּ לִישׁוּעָתְךָ וּלְאַמְרַת צֶדֶקְךָ: עָשָׂה עִם-עֲבָדְךָ כַּחֲסִדְךָ וְחֻקֶּיךָ לְמַדְנִי: עֲבָדְךָ-אֲנִי הִבִּינִנִי וְאַדְעָה עֲדוּתֶיךָ: עַתָּה לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הִפְרוּ תוֹרָתְךָ: עַל-כֵּן אֶהְבֵּתִי מִצְוֹתֶיךָ מִזֶּהָב וּמִפָּז: עַל-כֵּן | כָּל-פְּקוּדֵי כָל יִשְׂרָאֵל כָּל-אַרְח שֹׁקֵר שָׁנְאֵתִי:

פְּלֹאוֹת עֲדוּתֶיךָ עַל-כֵּן נִצַּרְתָּם נַפְשִׁי: פָּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מִבֵּין פְּתִיִּים: פִּי-פָעַרְתִּי וְאַשְׁאֵפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יֵאָבְדוּ: פִּנָּה-אֵלֵי וְחַנּוּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבִי שְׁמֶךָ: פָּעַמִּי הָכֵן בְּאַמְרָתְךָ וְאַל-תִּשְׁלַט-בִּי כָל-אִוֹן: פָּדֵנִי מֵעֲשֹׂק אָדָם וְאַשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ: פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעֲבָדְךָ וּלְמַדְנִי אֶת-חֻקֶּיךָ: פִּלְגִי-מִים יִרְדּוּ עֵינַי עַל לֹא-שָׁמְרוּ תוֹרָתְךָ:

צָדִיק אַתָּה יְהוָה וְיֹשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צוּר צֶדֶק עֲדוּתֶיךָ וְאַמּוֹנָה מְאֹד: צִמְתַּתִּנִּי קִנְאָתִי כִי-שָׁכַחוּ דְּבָרֶיךָ צָרִי: צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעֲבָדְךָ אֶהְבָּה: צַעִיר אֲנִי וְנִבְזָה פְּקוּדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: צַר-וּמַצּוֹק מִצְאוֹנִי מִצְוֹתֶיךָ שֶׁעָשִׂיוּ: צֶדֶק עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינִי וְאַחִיָּה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה | לֹא-גָבַהּ לִבִּי וְלֹא-רָמּוּ עֵינַי וְלֹא-הִלַּכְתִּי | בְּגִדְלוֹת וּבִנְפִלְאוֹת מִמֶּנִּי: אִם-לֹא שׁוֹיֵתִי | וְדוֹמָמְתִּי נַפְשִׁי כָּגֹמֶל עָלַי אִמּוֹ כָּגֹמֶל עָלַי נַפְשִׁי: יִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל-יְהוָה מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר-יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל-עֲנוֹתָיו: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדָר לְאַבְיִר יַעֲקֹב: אִם-אָבָא בְּאֶהֱל בֵּיתִי אִם-אֶעֱלֶה עַל-עֵרֶשׁ יְצוּעֵי: אִם-אֶתֵּן שָׁנָת לְעֵינַי לַעֲפֹעֲפִי תְנוּמָה: עַד-אֶמְצֵא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכָּנֹת לְאַבְיִר יַעֲקֹב: הִנֵּה-שָׁמַעְנוּהָ בְּאַפְרָתָה מִצְאוֹנָה בְּשִׂדֵי-יַעֲר: נִבְזָה לְמִשְׁכָּנֹתֶיךָ נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדָם רַגְלִיו: קוּמָה יְהוָה לְמִנוּחָתְךָ אַתָּה וְאַרְוֹן עֲזָךְ: כִּתְּנֶיךָ יִלְבָּשׁוּ-צֶדֶק וְחֻסִּידֶיךָ יִרְנֶנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ אֵל-תִּשָּׁב פָּנֵי מִשִּׁיחָךָ: נִשְׁבַּע-יְהוָה | לְדָוִד אֱמֶת לֹא-יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אִשִּׁית לְכֶסֶף-לָךְ: אִם-יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ | בְּרִיתִי וְעֲדוּתִי זֹו אֶלְמָדָם גַּם-בְּנֵיהֶם עַד־עַד יִשָּׁבוּ לְכֶסֶף-לָךְ: כִּי-בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֵׁב לוֹ: זֹאת-מִנוּחָתִי עַד־עַד פֶּה-אֲשַׁב כִּי אוֹתִיָּה: עִידָה בְּרַךְ אֲבִירֹנִיָּה אֲשֶׁבִיעַ לָחֶם: וְכִתְּנֶיךָ אֲלַבִּישׁ יֵשַׁע וְחֻסִּידֶיךָ רַגְלֵי יִרְנֶנוּ: שֵׁם אֶצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עֲרֻכְתִּי נֹר לְמִשִּׁיחִי: אֲוִיבִיו אֲלַבִּישׁ בִּשְׁתִּי וְעָלָיו יַעֲיֵץ נִזְרוֹ:

לשבת קודש

קראתי בכל-לב ענני יהוה חקיך אצרה: קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך:
קדמתי בנשף ואשועה (לדבריד) לדברך יחלתי: קדמו עיני אשמות לשׁיח באמרתך:
קולי שמעה כחסדיך יהוה כמשפטך חניני: קרבו רדפי זמה מתורתך רחוק: קרוב אתה
יהוה וכל-מצותיך אמת: קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם:

ראה-ענני וחלעני כי-תורתך לא שכחתי: ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חניני:
רחוק מרשעים ישועה כי-חקיך לא דרשו: רחמיך רבים | יהוה כמשפטיך חניני:
רבים רדפי וערי מעדותיך לא נטיתי: ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך
לא שמרו: ראה כי-פקודיך אהבתי יהוה כחסדיך חניני: ראש-דברך אמת
ולעולם כל-משפט צדקך:

שרים רדפוני חנם (ומדבריד) ומדברך פחד לבי: שש אנכי על-אמרתך כמוצא
שלל רב: שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך:
שלוש רב לאהבי תורתך ואין-למו מכשול: שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי:
שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד: שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל-דרכי נגידך:

תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני: תבוא תחננתי לפניך כאמרתך הצילני:
תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך: תען לשוני אמרתך כי כל-מצותיך צדק:
תחי-ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי: תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי:
תחי-נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני: תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך
לא שכחתי:

שיר המעלות לדוד הנה מה-טוב ומה-נעים שבת אחים גם-יחד: כשמן הטוב |
על-הראש ירד על-הזקן זקן-אחרון שירד על-פי מדותיו: כטל-חרמון שירד
על-הררי ציון כי שם | צוה יהוה את-הברכה חיים עד-העולם:

שיר המעלות הנה | ברכו את-יהוה כל-עבדי יהוה העמדים בבית-יהוה בלילות:
שאו-ידכם קדש וברכו את-יהוה: יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ:

אגרת הרמב"ן זיע"א

"שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אבך" (משלי א, ח).

תתנהג תמיד לדבר כל דבריו בנחת, לכל אדם ובכל עת ובזה תנצל מן הפעם, שהיא מדה רעה להחטיא בני אדם. וכן אמרו רבותינו ז"ל (נדרים כב, א): כל הפועל – כל מיני גהנם שולטין בו, שנאמר (קהלת יא, י): "והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך". ואין "רעה" אלא גהנם, שנאמר (משלי טז, ד): "וגם רשע ליום רעה".

וכאשר תנצל מן הפעם, תעלה על לבך מדת הענוה, שהיא מדה טובה מכל המדות טובות, שנאמר (משלי כב, ד): "עקב ענוה, יראת ה'".

ובעבור הענוה, תעלה על לבך מדת היראה, כי תתן אל לבך תמיד: מאין באת ולאן אתה הולך; ושאתה רמה ותולעה בחיך ואף כי במותך; ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון, לפני מלך הכבוד, שנאמר (מלכים א-ה, כז): "הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך", אף כי לבות בני אדם (ע"פ משלי טו, יא). ונאמר (ירמיהו כג, כד): "הלא את השמים ואת הארץ אני מלא, נאם ה'".

וכאשר תחשב את כל אלה, תירא מבוראך ותשמר מן החטא ובמדות האלה תהיה שמח בחלקך. וכאשר תתנהג במדת הענוה להתבושש מכל אדם ולהתפחד ממנו ומן החטא – אז תשרה עליך רוח השכינה וזיו כבודה וחי עולם הבא.

ועתה בני דע וראה, כי המתנאה בלבו על הבריות – מורד הוא במלכות שמים, כי מתפאר הוא בלבוש מלכות שמים, שנאמר (תהלים צג, א): "ה' מלך גאות לבש" וגו'.

ובמה יתנאה לב האדם? אם בעשר – "ה' מוריש ומעשיר" (שמ"א ב, ז). ואם בכבוד – הלא לאלהים הוא, שנאמר (דח"א כט, יב): "והעשר והכבוד מלפניך" ואיך מתפאר בכבוד קונו? ואם מתפאר בחכמה: "מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח" (איוב יב, כ). נמצא: הכל שוה לפני המקום ברוד הוא, כי באפו משפיל גאים וברצונו מגביה שפלים. לכן תשפיל עצמך וינשאך המקום.

על כן אפשר לך איך תתנהג במדת הענוה, ללכת בה תמיד: כל דבריו יהיו בנחת וראשך כפוף; ועיניך יביטו למטה לארץ ולבך למעלה; ואל תביט בפני אדם בדברך עמו. וכל אדם יהיה גדול ממך בעיניך: ואם חכם או עשיר הוא – עליך לכבדו. ואם רש הוא ואתה עשיר או חכם ממנו – חשב בלבך כי אתה חייב ממנו והוא זכאי ממך, שאם הוא חוטא – הוא שוגג ואתה מזיד.

בכל דבריו ומעשיו ומחשבותיו ובכל עת – חשוב בלבך כאלו אתה עומד לפני הקדוש ברוד הוא ושכינתו עליך, כי כבודו מלא העולם. ודבריו יהיו באימה וביראה, בעבד לפני רבו.

ותתביש מכל אדם. ואם יקראך איש – אל תענהו בקול רם, רק בנחת כעומד לפני רבו.

והיו זהיר לקרות בתורה תמיד, אשר תוכל לקימה. וכאשר תקום מן הספר – תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקימו. ותפשפש במעשיו בבקר ובערב ובזה יהיו כל ימיו בתשובה.

והסר כל דברי העולם מלבך בעת התפלה והכן לבך לפני המקום ברוד הוא. וטהר רעיוניך וחשב הדבור קדם שתוציאנו מפרך.

וכן תעשה כל ימי חיי הבלך בכל דבר ודבר ולא תחטא. ובזה יהיו דבריו ומעשיו ומחשבותיו ישרים; ותפלתך תהיה זכה וברה ונקיה ומכוננת ומקבלת לפני המקום ברוד הוא, שנאמר (תהלים י, יז): "תכין לבם – תקשיב אזנך". תקרא האגרת הזאת פעם אחת בשבוע ולא תפחת, לקימה וללכת בה תמיד אחר השם יתברך, למען תעליח בכל דרכיו ותזכה לעולם הבא הצפון לעדיקים. ובכל יום שתקראנה – יענוה מן השמים כאשר יעלה על לבך לשאל, עד עולם. אמן סלה.

יְיָ עֲבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:

יְיָ עֲבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטַּח בְּךָ:

יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ:

תפילת חנה

וּתְתַפְּלַל חָנָה וּתֹאמַר עָלַי לְבִי בִיהוָה רַחֵם קִרְנִי בִיהוָה רַחֵם כִּי עַל-אֹיְבֵי
כִּי שִׁמְחֵתִי בִישׁוּעָתְךָ: אִין-קִדּוּשׁ בִּיהוָה כִּי אִין בְּלִתְּךָ וְאִין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ:
אֶל-תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא עֵתְךָ מִפִּיכֶם כִּי אֵל דַּעוֹת יְהוָה
וְלֹא [וְלוֹ] נִתְכַּנּוּ עַלְלוֹת: קֶשֶׁת גְּבָרִים חֲתִים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חֵיִל: שְׁבָעִים בַּלָּחֶם
נִשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים חָדְלוּ עַד-עֶקְרָה יִלְדָּה שְׁבַעָה וְרַבַּת בָּנִים אִמְלִלָּה:
יְהוָה מִמִּית וּמַחֲיָה מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל: יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מַשְׁפִּיל
אֶף-מְרוֹמָם: מְקִים מַעֲפָר דָּל מַאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עַם-נְדִיבִים
וְכֶסֶף כְּבוֹד יִנְחָלֶם כִּי לִיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וַיֵּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבֵּל: רִגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמֹר
וְרַשָּׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ כִי-לֹא בִכָּח יִגְבֵּר-אִישׁ: יְהוָה יַחֲתוּ מְרִיבֵו עָלוּ בַשָּׁמַיִם
יִרְעֶם יְהוָה יִדִּין אֶפְסֵי-אֶרֶץ וַיִּתֵּן-עֹז לְמַלְכוֹ וַיִּרֶם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ:
אֲתוּהִי כִמָּה רַבְּרִבִּין וְתִמְהוּהִי כִמָּה תְּקִיפִין מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת עָלֶם וְשִׁלְטָנָה
עַם-דָּר וְדָר: וְאַנְחָנוּ עִמָּךְ | וְצֵאן מִרְעִיתְךָ נֹדֶחַ לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדָר
נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ: עָרֵב וּבָקָר וְעֵהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי: בְּרוֹן-יַחַד
כּוֹכְבֵי בָקָר וַיִּרְיַעו כָּל-בָּנֵי אֱלֹהִים: לֹא-אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב
שָׁתוּ עָלַי: וְאַנִּי בִיהוָה אֶצְפָּה אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי:
[בשבת ויום טוב אין אומרים פסוק זה] אֶל-תִּשְׁמָחִי אֲנִיבְתִּי לִי כִּי נִפְלֵתִי קָמְתִי
כִּי-אֵשֶׁב בַּחֲשָׁךְ יְהוָה אֹר לִי: כִּי-לִךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִי אֲתָה תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵי:
רִגְלֵי עֲמִדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ יְהוָה:

בְּרוּךְ	אַתָּה	יְי	אֱלֹהֵינוּ	מֶלֶךְ הָעוֹלָם
מְקוֹר הַבְּרָכוֹת	לִפְנֵי	אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הַזֶּה וַיְהִיָּה קוֹב"ה וּשְׂכִינְתָּה יֵאָהֲדוֹנָהּ	תִּקְוִי בַעַל הַיִּכְלָת וּבַעַל הַכּוֹחוֹת כָּלֶם וּמִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת יֵאָהֲדוֹיָהּ	יְחִיד הַמְּנַהִיג

אֲשֶׁר בִּמְאָמְרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיו כָּל עֶבְאָם, חָק וְזִמָּן
נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת תַּפְקִידָם, שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים לַעֲשׂוֹת
רְצוֹן קוֹנֵיהֶם, פּוֹעֵל אֶמֶת שֶׁפִּעֲלָתוֹ אֶמֶת, וְלִלְבָנָה אָמַר
שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ, עֶטְרַת תַּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בֶטָן, שֶׁגַם הֵם עֲתִידִים
לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

בְּרוּךְ	אַתָּה	יְי	מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים
מְקוֹר הַבְּרָכוֹת	לִפְנֵי	אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הַזֶּה וַיְהִיָּה קוֹב"ה וּשְׂכִינְתָּה יֵאָהֲדוֹנָהּ	בְּשִׂמְחָה רַבָּה

בְּסִימָן טוֹב תְּהִי לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל: בְּסִימָן טוֹב תְּהִי לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל: בְּסִימָן טוֹב תְּהִי לָנוּ
וּלְכָל יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ יוֹצְרֵךְ, בְּרוּךְ עוֹשֵׂיךְ, בְּרוּךְ קוֹנֵיךְ, בְּרוּךְ בּוֹרְאֵיךְ, כְּשֵׁם שֶׁאֲנַחְנוּ מְרַקְדִּים
(יִדְלַג ג' פַּעֲמִים, בֶּן אִישׁ חֵי, שָׁנָה ב' וַיִּקְרָא הַלְכָה כַּה) כְּנִגְדִּיךְ, וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַגֵּעַ בִּידְךָ, כִּדְךָ אִם יִרְקְדוּ
אַחֲרֵינוּ כְּנִגְדְּנוּ לְהַזִּיקֵנוּ, לֹא יוּכְלוּ לַגֵּעַ בָּנוּ, וְלֹא יִשְׁלְטוּ בָנוּ, וְלֹא יַעֲשׂוּ בָנוּ שׁוֹם רָשָׁם. תִּפְּלֵ
עֲלֵיהֶם אִימָתָהּ וּפְחָד בְּגָדָל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן: כְּאֶבֶן יִדְמוּ, זְרוּעֶךָ בְּגָדָל, וּפְחָד אִימָתָהּ עֲלֵיהֶם
תִּפְּלֵ: [יֹאמֶר מ"ב בְּסִימָן טוֹב" עַד "עֲלֵיהֶם תִּפְּלֵ" שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים]

דְּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֵי וְקַיִם שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים. אָמֵן, אָמֵן, אָמֵן: נֶצַח, נֶצַח, נֶצַח: סֶלָה, סֶלָה, סֶלָה: וְעַד,
וְעַד: לֵב טָהוֹר בָּרָא-לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי: שֶׁבַע פַּעֲמִים

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֱלֹהֵי הַהָרִים מֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
אֱלֹהֵינוּ לְמוֹט רִגְלֶךָ אֱלֹהֵינוּ שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שְׁמֶרְךָ
יְהוָה עֲלֶיךָ עַל-יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכְפֹּה וַיִּרְחַ בְּלִילָהּ: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע וְיִשְׁמֹר
אֶת-נַפְשְׁךָ: יְהוָה יִשְׁמֹר-צִאֲתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִּיעַ עֶזֶן: הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ: הַלְלוּהוּ
בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּכְנֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמִחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְבִּי: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-
שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְחַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

תִּנָּא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אֱלֹמִי לֹא זָכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲלֵא לְהַקְבִּיל פָּנֵי אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים פַּעַם
אַחַת בַּחֲדָשׁ דַּיִם. אָמַר אֲבִי הַלְכָךְ נִמְרִינָהוּ מַעֲמָד:

הריני מכוון לקיים מצוות אלו בקדיש: באהבה, ביראה, בשמחה ובזריזות
"וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶּם", "וּלְדַבְּקָהּ בּוֹ", "וּבַחֲרֹת בַּחַיִּים", "וְחַי בָּהֶם"
"גִּמְלָה נִפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד" וְתִלְמוּד תּוֹרָה פֶּנֶגֶד פֶּלֶם' וּבִטְחוֹן בִּשְׁם יִתְבָּרַךְ
– עַם כָּל הַמִּצְוֹת הַכּוֹלֵלוֹת בְּהֵן בִּשְׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, כַּאֲשֶׁר עֲוִנִי ה';

- א. "וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת שֵׁם קֹדֶשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקֹדָשִׁיכֶם"
ב. "יִקְיַמְךָ יְהוָה לוֹ לְעַם קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ כִּי תִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָּיו"
ג. "כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גִדּוֹל לְאֱלֹהֵינוּ"
ד. "אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים
ה. לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי"
ו. ז. "אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְבוֹ תִדְבֹּק וּבְשִׁמּוֹ תִשָּׁבַע" – לרבות ת"ח
ח. "וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מַאֲדֶךָ" – לרבות ת"ח
ט. "וּשְׂמִיחַת בְּכָל חַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֹתָהּ וְחֵלּוּי וְהִגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ"
י. "וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִכָּל אֲבִיָּה מִסְבִּיב בָּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ
תִּמְחָה אֶת זִכְרֵ עַמְּלֶךָ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשָּׁכַח"
יא. "זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָּךְ עַמְּלֶךָ בְּדֶרֶךְ בְּעֲאֲתָכֶם מִמִּצְרַיִם"
יב. "לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה"
יג. יד. "וּשְׁנַנְתֶּם לְבָבְךָ וּדְבַרְתָּ בֶּסֶם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכַתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ"
טו. "וְהִזְהַרְתָּה אֹתָהֶם אֶת הַחֲקִים וְאֶת הַתּוֹרוֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ"
טז. "כִּיבָד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוֹן יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ"
יז. "גִּדְּלוּ לַיהוָה אֹתִי וְנִרְוַמְכָּה שְׁמוֹ יַחֲדוּ"
יח. "וְעַתָּה יִגְדֵּל נָא כַח אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר"
יט. "טוֹב עֵין הוּא יְבָרֶךְ כִּי נָתַן מִלְחָמוֹ לָדֹל"
כ. "בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ" – אמונה בעוה"ב
כא. "שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד" – קבלת עול מלכות שמים
כב. "לֹא תִקֵּם וְלֹא תִטּוֹר אֶת בְּנֵי עַמְּךָ וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כָּמוֹךָ אֲנִי יְהוָה" – 'ובחיי דכל בית ישראל'
כג. כד. "סוֹר מֵרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בִּקְשׁ שָׁלוֹם וְרִדְפָהוּ" – 'יהא שלמא רבא'
כה. "וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוָּה אֹתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶּם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם" – כי מתפלל ומבקש
כו. "אֹתָהּ הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ" – יחוד ה'
כז. "וְהָיָה מִסְפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפֹּר וְהָיָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יֹאמַר לָהֶם
לֹא עָמִי אַתֶּם יֹאמַר לָהֶם בְּנֵי אֵל חַי".
כח. "הַעֲיִדְתִּי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה
וּבַחֲרֹת בַּחַיִּים לְמַעַן תַּחֲיֶיהָ אֹתָהּ וְזִרְעָךָ".
כט. "שְׁוִיתִי יְהוָה לְנֶגְדִי תָמִיד כִּי מִיָּמִינוּ בֶּל אֲמוּט".

”וְנִקְדַּשְׁתִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל”

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא	
יְהִי רַצּוֹן שִׁיתְגַּדַּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֹאמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוּת חֲסָדִים וַיֹּאמְרוּ הַדְּבָרִים	
בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּעֲמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ	
יְהִי”ר שִׁתְגַּלְה מַלְכוּתוֹ בְּעוֹלָם וַיַּעֲמִיחַ יִשׁוּעָתוֹ וַיַּחֲיֵשׁ בִּיאַת הַגּוֹאֵל	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֹאמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוּת חֲסָדִים וַיֹּאמְרוּ הַדְּבָרִים	
בְּחִיכּוֹן וּבִזְמִיכּוֹן וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וַאֲמָרוּ אָמֵן	
יְהִי”ר שְׁנֵרָאָה זֹאת בְּעוֹדֵנוּ בַחֲיִים בְּמַהֲרָה וּבְזִמְן קָרוֹב	
”וַעֲתָה יִגְדַּל נָא כַּח אֲדָנִי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּרְתָּ לְאִמִּר”	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֹאמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוּת חֲסָדִים וַיֹּאמְרוּ הַדְּבָרִים	
יְהֵא שְׁמִיָּהּ (יְהִי) רַבָּא (יְהוָה) מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ	
יְהִי”ר שִׁיחִיָּה שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מְבוֹרֵךְ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת (אֲבִי”ע) וַיִּמְחַח זִכְר עֲמֶלֶק	
וַיְהִיָּה שְׁמוֹ וּכְסָאוֹ שֶׁלֶם וַיֵּאִיר בְּעוֹלָמוֹת אֲבִי”ע וּבִשְׂרַשׁ נַפְשֵׁי רוּחֵי וְנִשְׁמַתֵּי	
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְחַדֵּר וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְחַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא	
יְהִי”ר שִׁיתְפַּרְסְמוֹ שְׁבַחֵיו וּגְדוּלָתוֹ שֶׁל הַקַּב”ה בְּעוֹלָם	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֹאמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוּת חֲסָדִים וַיֹּאמְרוּ הַדְּבָרִים	
לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא, וַאֲמָרוּ אָמֵן	
יְהִי”ר שִׁיתְגַּדַּל שְׁמוֹ וַיִּתְעַלָּה לְמַעְלָה מְכַל הַבְּרֻכּוֹת הַשִּׁירוֹת וְהַתְּשַׁבְּחוֹת וְהַנְּחֻמוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּעוֹלָם	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֹאמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוּת חֲסָדִים וַיֹּאמְרוּ הַדְּבָרִים	
וַתִּתְקַבַּל צְלוֹתָנָא וּבְעוֹתָנָא עִם צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּנָא דְּבִשְׁמִיָּא וְאַרְעָא וַאֲמָרוּ אָמֵן	
יְהִי”ר שִׁתְתְּקַבַּל תְּפִילָתֵנוּ וּבִקְשָׁתֵנוּ עִם הַתְּפִילוֹת וְהַבְּקִשּׁוֹת שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֹאמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוּת חֲסָדִים וַיֹּאמְרוּ הַדְּבָרִים	
עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָא. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי	
בְּכָל אֲתֵר וְאַתְר. יְהֵא לָנָא וּלְכוֹן וּלְהוֹן שְׁלָמָא חֲנָא וְחֲסֵדָא וְרַחֲמִי. מִן קֳדָם מְאִירֵי שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וַאֲמָרוּ אָמֵן	
יְהִי”ר שְׁעַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבּוֹתֵינוּ וְעַל תַּלְמִידֵיהֶם וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר בְּמִקּוֹם	
הַזֶּה וְאֲשֶׁר בְּכָל מִקּוֹם וּמִקּוֹם, יְהִיָּה לָנוּ וּלְכֶם וּלְהֶם שְׁלוֹם חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, מִלִּפְנֵי אֲדוֹן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ.	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֹאמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוּת חֲסָדִים וַיֹּאמְרוּ הַדְּבָרִים	
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וּגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרִיחּוֹ וְהַעֲלָה, לָנוּ וּלְכָל	
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ אָמֵן	
יְהִי”ר שְׁנֵתְבָרַךְ אֲנוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַבְּרֻכּוֹת שְׁנֵאֲמָרוּ	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֹאמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוּת חֲסָדִים וַיֹּאמְרוּ הַדְּבָרִים	
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וַאֲמָרוּ אָמֵן	
יְהִי”ר שְׁהִשִּׁי”ת יִסִּיעֵנוּ וַיַּעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל	
אָמֵן – אֵל מֶלֶךְ נֹאמָן, אִידֵהֲנוּיָהּ, הָבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ, גְּמִילוּת חֲסָדִים וַיֹּאמְרוּ הַדְּבָרִים	

וְהָיָה אֹרֶחַ-הַלְבָּנָה כְּאֹרֶחַ הַחֲמָה וְאֹרֶחַ הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַע־תַּיִם כְּאֹרֶחַ שְׁבַעַת הַיָּמִים
בְּיוֹם חֲבֹשׁ יְהוָה אֶת-שֹׁבֵר עַמּוֹ וּמַחֲחַ מִכְתּוֹ יִרְפָּא: וַתַּעֲדֵי זֶהָב וְכֶסֶף וּמַלְבוּשֵׁי שֵׁשׁ
[שֵׁשׁ] וּמִשִּׁי וְרִקְמָה סֵלֶת וְדִבֶּשׁ וְשֶׁמֶן אֲכַלְתִּי [אֲכַלְתִּי] וַתִּיפֵי בְּמֵאֵד מֵאֵד וַתַּעֲלֹחֵי
לְמַלּוּכָהּ:

ינער את בגדיו 'שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם' * 3.

הריני מכוון לקיים מצוות אלו בְּהִרְצָאָה: באהבה, ביראה, בשמחה ובזריזות
 "וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם", "וּלְדַבְּקָהּ בּוֹ", "וּבַחֲרֹת בַּחַיִּים", "וְיָחִי בָהֶם"
 "גִּמְלַל נַפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד" וְתִלְמֹד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּל־סֵם וּבִטְחוֹן בַּחֲשִׁי"ת
 עם כל המצוות הכלולות בהן, בשם כל ישראל, כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה';

- א. "וְלִהְיוֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' אֲלֵיהֶם בְּיַד מֹשֶׁה" ב. "וְהָיִיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה"
- ג. "וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן"
- ד. "וְשִׁנַּנְתֶּם לְבָבְךָ" – אלו התלמידים ה. "חֲנֹךְ לַנֶּעַר עַל פִּי דִרְכּוֹ"
- ו. "לֹא תִסּוּר מִן הַדִּבָּר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ יָמִין וּשְׂמָאל"
- ז. "וּבּוֹ תִדְבֹּק"
- ח. "וְהִלַּכְתָּ בְּדִרְכּוֹ"
- ט. "כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ" – לרבות חמיו י. "הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ" – אפילו מאה פעמים יא. "וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ"
- יב. "וְאַהֲבַתְּ אֶת הָעָר" יג. "וּלְפָנַי עֹנֵה לֹא תִתֵּן מְכַשֵּׁל"
- יד. "מִדִּבֶּר שֶׁקֶר תִּרְחֹק" טו. "וּמִלֶּתֶם אֶת עָרְלַת לִבְבְּכֶם"
- טז. "וְהִתְוֹדוּ אֶת חַטָּאתֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ" יז. "הָשִׁב תְּשִׁיבֶם לְאַחִיךָ"
- יח. "וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱ-לֹהֶיךָ כִּי הוּא הֵנִיחַ לָךְ כַּח לַעֲשׂוֹת חֵיל" יט. "וְהָיָה מִחֲנִיף קְדוֹשׁ"
- כ. "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עָבַדְתָּ אֶת ה' אֱ-לֹהֶיךָ בְּשִׁמְחָה וּבִטּוֹב לִבָּב מֵרֵב כָּל־", כא. "פְּקוּדֵי ה' יִשְׁרִים מְשַׁמְחֵי לֵב"
- כב. "לִישׁוּעָתְךָ קוּיָתִי ה' "

ובסוף ההרצאה

"וְעַתָּה כְּתִבּוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימָה בְּפִיהֶם" (וכדברי הרא"ש שעיקר המצוה בקניית ספרי קודש, וכפי שהאריכו בזה עשרות פוסקים ובכללם באורך בשו"ת נפש חיה ואקס חלק יו"ד זיע"א).

לאחר השיעור יאמר

הריני מכון לקיים; מַעֲוֹת חֲכָמִים – דְּאוֹרֵיתָא,

בְּשִׁמְחָה – דְּאוֹרֵיתָא,

”גִּמְלַ נְפִשׁוֹ אִישׁ חָסֵד” דְּאוֹרֵיתָא,

”כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ” דְּאוֹרֵיתָא,

לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לַתַּנָּא הַקַּדּוֹשׁ

שִׁיחֵיו שְׂפָתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר.

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקָשִׁיא אוֹמֵר:

רְצָה הַקַּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִזְכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל,

לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמַעֲוֹת,

שֶׁנֶּאֱמַר: ”ה' חָפֵץ לַמַּעַן עֲדִקוּ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר”.

המצוות שהאדם מקיים במשך השבת

הריני מכוון לקיים מצוות אלו: באהבה, ביראה, בשמחה ובזריזות "וּלְעֲבֹדוֹ כָּל לַבְבְּכֶם" "וּלְדַבְּקָהּ בּוֹ", "וּבְחֶרֶת בְּחַיִּים", "וְיָחִי בְהֶם" "לְגַמַּל נַפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד", תלמוד תורה כְּנֶגֶד כָּלם, וּבְטָחוֹן בְּשֵׁם יִתְבָּרַךְ עִם כָּל הַמִּצְוֹת הַכּוּלּוֹת בְּהֵן בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוִּי ה'.

הכנות לשבת	
שקונה כל דבר לכבוד שבת	הריני מכוון לקיים מצוות: כבוד שבת, שנאמר: וְהָכִינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֹאוּ" (שמות טז). ומצוות עונג שבת, שנאמר: וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנֹג" (ישעיה נח, יג).
הכנת אוכל וטעימותו	הריני מכוון לקיים מצוות עונג שבת, שנאמר: וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנֹג" (ישעיה נח, יג). וְהָכִינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֹאוּ" (שמות טז).
להימנע מקביעת סעודה בערב שבת	הריני מכוון לקיים מצוות עונג שבת, שנאמר: וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנֹג" (ישעיה נח, יג).
סידור הבית	הריני מכוון לקיים מצוות עונג שבת, שנאמר: וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנֹג" (ישעיה נח, יג).
רחיצת גופו, קציצת ציפורנים והסתפרות	הריני מכוון לקיים מצוות: קידוש השבת, שנאמר: "לְקַדֹּשׁ ה' מְכַבֵּד" (ישעיה נח, יג). ומצוות עונג שבת, שנאמר: וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנֹג" (ישעיה נח, יג). ומצווה שלא לגלח פאת הראש, שנאמר: "לֹא תִקַּפוּ פֹאֶת רִאשְׁכֶם" (ויקרא יט, כז). ומצווה שלא להשחית פאת הזקן, שנאמר: "וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פֹּאֶת זָקְנְךָ" (ויקרא יט, כז). ומצווה שלא ללכת בחוקות הגויים, שנאמר: "וּבְחֻקֵּיהֶם לֹא תִלְכוּ" (ויקרא יח, ג). ומצוות לא ילבש גבר שמלת אשה, שנאמר: "וְלֹא יִלְבַּשׁ גִּבּוֹר שְׂמֹלֶת אִשָּׁה" (דברים כב, ה).
הדלקת נרות	הריני מכוון לקיים מצוות: עונג שבת, שנאמר: וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנֹג" (ישעיה נח, יג). ומצוות חכמים להדליק נר שבת.
תשובה לפני שבת	הריני מכוון לקיים מצוות עשה של התשובה, שנאמר: וְהִתְוַדּוּ אֶת חַטֹּאתֵיכֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם" (במדבר ה ז).
תוספת שבת	הריני מכוון לקיים מצוות תוספת שבת, שנאמר: "מִעֲרֹב עַד עֲרֹב תִּשְׁבֹּתוּ שְׁבֻתְכֶם" (ויקרא כג, לב).
ליל שבת	
דברי תורה בשבת	הריני מכוון לקיים מצוות תלמוד תורה, שנאמר: "וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וְשִׁמְרַתֶּם לַעֲשֹׂתָם" (דברים ה, א).
קידוש ליל שבת + סעודת שבת	הריני מכוון לקיים מצוות: מצות חכמים להשלים למאה ברכות. ומצווה לקדש את יום השבת בדברים, שנאמר: "זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ" (שמות כ, ח). ומצוות עונג שבת, שנאמר: וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנֹג" (ישעיה נח, יג). ומצווה לקדש על הכוס, שנאמר: "נִזְכְּרָה דְרִיךְ מִיָּיִן" (שיר השירים א, ד). ומצוות זכירת יציאת מצרים, שנאמר: "לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם" (דברים טז, ג). ומצוות שביתה ממלאכה, שנאמר: "וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת" (שמות לד, כא). ומצוות אכילת ג' סעודות בשבת, שנאמר: "אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לָהּ" (שמות טז, כה). ומצוות תשובה בשבת לפני אכילה - "וּמָלֵא ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְךָ וְאֶת לֶבֶב וְרַעְיֶךָ" (דברים ל ו).

המצוות שהאדם מקיים במשך השבת

הריני מכוון לקיים מצוות אלו: באהבה, ביראה, בשמחה ובזריזות "ולעבדו בכל לבבכם" "ולדבקה בו", "ובחרת בחיים", "וחי בהם" "גמל נפשו איש חסד", תלמוד תורה פנגד פלם, ובטחון בשם יתברך עם כל המצוות הכלולות בהן בשם כל ישראל פאשר צוני ה'.

יום שבת	
קריאת התורה	הריני מכוון לקיים מצוות; ברכת התורה, שנאמר: "פי שם ה' אקרא הבו גדל לא-לקינו" (דברים לב, ג). ומצוות זכירת מצמד הר סיני, שנאמר: "זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים" (דברים כה יז). ומצוות למוד התורה, שנאמר: "ולמדתם אתם ושמרתם לעשותם" (דברים ה א). ומצוות קידוש השם ברבים, שנאמר: "ולא תחלו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם" (ויקרא כב, לב-לג).
תפילת מוסף	הריני מכוון לקיים מצוות תפילת מוסף, שנאמר: "וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשורים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו" (במדבר כח, ט).
קידוש ביום השבת + סעודה	הריני מכוון לקיים מצוות; מצות חכמים – להשלים למאה ברכות. ומצוות עונג שבת, שנאמר: וקראת לשבת ענג" (ישעיה נח, יג). ומצווה לקדש על הכוס, שנאמר: "נזפירה דידך מנין" (שיר השירים א, ד). ומצווה של קידושא רבא, שנאמר: "זכור את יום השבת לקדשו" (שמות כ, ז). ומצוות זכירת יצאת מצרים, שנאמר: "למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך" (דברים טז ג). ומצוות שבייתה ממלאכה, שנאמר: "וביום השביעי תשבת" (שמות לד, כא). ומצוות תשובה בשבת לפני אכילה- "ומל ה' אלהיך את לבך ואת לבב ורעך" (דברים לו ו). ומצוות אכילת ג' סעודות בשבת, שנאמר: "אכלהו היום כי שבת היום לה" (שמות טז, כה).
שינה בשבת	הריני מכוון לקיים מצוות; עונג שבת, שנאמר: וקראת לשבת ענג" (ישעיה נח, יג). ומצוות חסד עם הגוף, שנאמר: "גמל נפשו איש חסד". ומצוות בריאות הגוף, שנאמר: "ונשמרתם מאד לנפשתיכם" (דברים ד, טו). "רק השמר לך ושמר נפשך מאד" (דברים ד, ט).
סעודה שלישית	הריני מכוון לקיים מצוות אלו; מצוות חכמים להשלים למאה ברכות. ומצוות תשובה בשבת לפני אכילה - "ומל ה' אלהיך את לבך ואת לבב ורעך" (דברים לו ו). ומצוות אכילת ג' סעודות בשבת, שנאמר: "אכלהו היום כי שבת היום לה" (שמות טז, כה). ומצוות מצות עונג שבת - "וקראת לשבת ענג" (ישעיה נח, יג).

ערבית + הבדלה

הריני מכוון לקיים מצוות אלו; מצוות הבדלה בתפילה במוצאי שבת, שנאמר: "ולהבדיל בין הקדש ובין החל" (ויקרא י, י). ומצווה להוסיף מחול על הקדש בשבת ביציאה, שנאמר: "מערב עד ערב תשבתו שבתכם" (ויקרא כג, לב). ומצוות מצות חסד עם המתים בגיהנם (כשמאריך בסדר דקדושה) שנאמר: "ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי" (שמות כ ה). ומצוות חכמים לומר "ויהי נועם" ו: "יושב בסתר" כמו שתקנו חז"ל. ומצווה לקדש את יום השבת בדברים, שנאמר: "זכור את יום השבת לקדשו" (שמות כ, ח). ומצווה להבדיל על הכוס, שנאמר: "נזפירה דידך מנין" (שיר השירים א, ד).

לעילוי נשמת:

ר' יחיא זכריא בן עזראד ♦ מרת רומיה בת סאלם ♦ גובזה בן אבזה ♦ זאודה בת תרפה ♦ אליהו בן חיים ומרים מחליאל בן מלכה תנצב"ה.

‘חריני בא לאכול ולשתות, כדי שיהא גופי בריא וחזק לעבודתו יתברך שמו ואני מוכן לקיים מצות לברך ברכות הנהנין, תחילה וסוף, על כל מה שאכל ואשתה וכשאוכל פת, לקיים מצות נטילת ידים וברכתה ומצות לברך ברכת המוציא ולטבול פרוסת המוציא במלח שלוש פעמים ולומר דברי תורה על השלחן ולטל מים אחרונים ולברך ברכת המזון, הכל כאשר לכל לעשות נחת רוח ליוצרנו ולתקן הדברים בשרשם למעלה במקום עליון “ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו. ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננו” (תפלה אות ג). תפלה אות ג.

מזמור לדוד, יהוה רעי לא אחסר... למנצח בנגינת מזמור שיר. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה...

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, ליחדא שם את יו"ד ואות ה"א באות וא"ו ואות ה"א ביחדא שלים בשם כל-ישראל, הרי אנחנו באים לקיים מצות עשה דאורייתא לברך ברכת המזון, ככתוב בתורה: “ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך” לתקן שרש מצוה זו במקום עליון. ויהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהיה חשובה ומקבלת ורעויה לפניך ברכה ראשונה וברכה שניה וברכה שלישית אשר נברך עתה על המזון. ותתן לנו כח ויכלת ועזר וסיוע להעלות מין נקבין ולהמשיך ארבעת המוחין לישראל ורחל (הגדולה). וגם תהיה חשובה ומקבלת ורעויה לפניך, ברכה רביעית אשר נברך עתה. ותתן לנו כח ויכלת ועזר וסיוע להעלות מין נקבין ולהמשיך ארבעת המוחין ליעקב ורחל. ויעלה לפניך כאלו כונו בכל-הפנות הראויות לכונו בארבע ברכות אלו של המזון. “ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו. ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננו”.

חריני משלים מאה ברכות בכל יום ומקיים מצות חכמים: מים אחרונים חובה.

אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי. סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם. תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד ואנחנו נברך יה מעתה ועד-עולם הללויה. וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יי.

ברכת הזן: יתן הודאה בשמחה לבורא יתברך על שזן את כל העולם בחסדיו (יסוד"ע).

חריני מכון לקיים מצות 'התבוננות בגדלותו יתברך' - כאשר ענה ה'.

ברוך	אתה	יהוה	אלהינו	מלך העולם
מקור הברכות	לפני	אדון הכל, הנה הנה ויהיה, קב"ה ושכינתה, יאהדונהי	תקוף, בעל היכלת, ובעל הפוחות כלם, המשיגין עלינו בפרטות, יאהדויהה	יחיד המנחה

האל הזן אותנו ואת העולם כלו בטובו בחן בחסד ברוח וברחמים רבים. נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד, כי הוא אל זן ומפרנס לכל ושלחנו ערוף לכל והתקין מחיה ומזון לכל-בריותיו אשר ברא, ברחמיו וברב חסדיו, כאמור: “פוחת את-ידך וכשיאמר “פוחת את-ידך” יכון ר"ת פא"י שהוא בגימטריא יאהדונהי וכן בגימטריא סא"ל וס"ת חת"ך ומשיב"ע ובגימטריא חת"ך לכל-חי ומביצי כנים עד קרני ראמים רצון” (להוריד שפע לכל העולם):

ברוך	אתה	יהוה
מקור הברכות	לפני	אדון הכל, הנה הנה ויהיה, קב"ה ושכינתה, יאהדונהי
הזן ברחמיו את הכל.		

ברכת הארץ: חריני מכוון לקיים מצוות עשה של; ישוב ארץ ישראל, זכירת יציאת מצרים, מצות זכירת הברית, תלמוד תורה, זכירת חסדי השי"ת - כאשר עיוה ה'.

נודה לך יהוה אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה, ברית ותורה, חיים ומזון, על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדתנו ועל חקי-רצונך שהודעתנו ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו: ועל הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים את שמך, כאמור: “ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך”.

ברוך	אתה	יהוה
מקור הברכות	לפני	אדון הכל, הנה הנה ויהיה, קב"ה ושכינתה, יאהדונהי
על הארץ ועל המזון.		

ברכת בונה ירושלים: תריני מכנו לקים מצות 'זכירת ירושלים' כאשר צנה ח'.

רחם יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל הר ציון משכן כבודך, על מעונך ועל דבירך ועל הבית הגדול והקדוש, שנקרא שמך עליו. ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה והחליצנו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה, כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך. נשבת בו וננוח בו ונתענג בו במצות חסי רצונך ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו: ובנה את ירושלים עירך כאשר דברת.

ברוך	אתה	יהוה
מקור הברכות	לפני	אדון הכל, הנה הנה ויהיה, קב"ה ושכינתה, יאהדונהי
בונה ירושלים (אמן):		

ברכת הטוב והמיטיב

ברוך	אתה	יהוה	אלהינו	מלך העולם
מקור הברכות	לפני	אדון הכל, הנה הנה ויהיה, קב"ה ושכינתה, יאהדונהי	תקיי, בעל היכולת, ובעל הפוחות כלם, המשגיח עלינו בפרטות, יאהדוהיה	יחיד המנחיג

האל אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, קדושנו, קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך הטוב והמיטיב לכל, שבכל-יום ויום הוא מטיב לנו, הוא מטיב לנו, הוא גמלנו, הוא גמלנו, הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים ופרנסה וכל-טוב:

הרחמן הוא ישתבח על פסא כבודו: הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ.

הרחמן הוא ישתבח בנו לדור דורים.

הרחמן הוא קרן לעמו ירים.

הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים.

הרחמן הוא ינחילנו עולם שכלו שבת.

הרחמן הוא יטע תורתו ואהבתו בלבנו ותהיה יראתו על פנינו לבלתי נחטא ויהיו כל מעשינו לשם שמים.

ברכת האורח: הרחמן הוא יברך את השלחן הזה שאכלנו עליו, ויסדר בו כל מעדני עולם, ויהיה כשלחנו של אברהם אבינו עליו השלום, כל רעב ממנו יאכל, וכל צמא ממנו ישתה, ואל יחסר ממנו כל-טוב לעד ולעולמי עולמים. הרחמן הוא יברך את בעל הבית הזה ובעל הסעדה הזאת, הוא ובניו ואשתו וכל אשר לו, בבנים שיחיו, ובנכסים שירבו, ברח' ח' חילו ופעל ידיו תרצה, ויהיו נכסיו ונכסיו מצלחים וקרובים לעיר, ואל יזדקק לפניו ולא לפניו שום דבר חטא והרהור עון. שש ושמש כל-הימים בעשר וכבוד, מעתה ועד עולם. לא יבוש בעולם הזה ולא בכלם לעולם הבא, אמן כן יהי רצון.

הרחמן הוא יחיינו ויזכנו ויקרבנו לימות המשיח ולבנין בית-המקדש ולחיי העולם הבא. **מגדול** ישועות מלכו ועשה-חסד למשיחו - לדוד ולזרעו עד עולם. כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא-יחסרו כל טוב. הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו. ברוך האל המושיע:

סדר הפרשת תרומות ומעשרות

כל גידולי קרקע הגדלים בארץ-ישראל בבעלות יהודי, חייבים בתרומות ומעשרות. וכל גידול קרקע שאינו ידוע אם הופרשו ממנו תרומות ומעשרות או לא, הרי הוא בחזקת דמאי, וחייב להפריש ממנו תרומות ומעשרות בלי ברכה. ואם ודאי שלא הופרשו ממנו תרומות ומעשרות מפריש בברכה, דהיינו שלפני שיפריש יברך את הברכה ואחר-כך יאמר את נוסח ההפרשה.

נוסח הפרשת תרומות ומעשרות לספק טבל

לוקח מן הפרות מעט יותר מאחוז ומבדילו מן הפרות ואומר:

אֶחָד מִמָּאָה שֵׁישׁ כָּאֵן יִשְׂאָר טָבֵל. וְהִיֹּתֶר מֵאֶחָד מִמָּאָה שֵׁישׁ כָּאֵן בְּצֵד צֶפֶן הָרִי הוּא תְּרוּמָה גְּדוּלָּה אִם מַעֲשֵׂר כְּמֵה מִינִים יָחִיד יֹאמֶר: כָּל-מִין עַל מִינוֹ. וְאוֹתוֹ אֶחָד מִמָּאָה שֵׁישׁ כָּאֵן, וְעוֹד תִּשְׁעָה חֲלָקִים כְּמוֹתוֹ בְּצֵד צֶפֶן שֶׁל הַפְּרוֹת (כָּל-מִין עַל מִינוֹ), הָרִי הֵם מַעֲשֵׂר רֹאשׁוֹן. וְאוֹתוֹ אֶחָד מִמָּאָה שְׁעִשִּׁיתוֹ מַעֲשֵׂר רֹאשׁוֹן, עֲשׂוֹי תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר: בִּיּוֹתֵר מִמִּין אֶחָד יֹאמֶר: כָּל-מִין עַל מִינוֹ

אִם צָרִיף מַעֲשֵׂר שְׁנִי, יִהְיֶה מַעֲשֵׂר שְׁנִי בְּצֵד דְּרוֹם שֶׁל הַפְּרוֹת. בִּיּוֹתֵר מִמִּין אֶחָד יֹאמֶר: כָּל-מִין עַל מִינוֹ, וְיִהְיֶה מְחָלָל, הוּא וְחֻמְשׁוֹ, עַל פְּרוּטָה בְּמִטְבֵּעַ שִׁיחֲדָתִי לְחָלָל עָלָיו. וְאִם צָרִיף מַעֲשֵׂר עֲנִי, יִהְיֶה מַעֲשֵׂר עֲנִי בְּצֵד דְּרוֹם שֶׁל הַפְּרוֹת (כָּל-מִין עַל מִינוֹ). וְאִם יֵשׁ כָּאֵן רְבָעִי, יִהְיֶה מְחָלָל, הוּא וְחֻמְשׁוֹ, עַל פְּרוּטָה בְּמִטְבֵּעַ שִׁיחֲדָתִי לְחָלָל עָלָיו:

נוסח הפרשת תרומות ומעשרות לטבל ודאי

אם הוא בעל הגידולים וברור לו מתי חנט כל פרי ומתי נקטף, יאמר הנוסח עם הברכה כך:

בְּרוּךְ	אַתָּה	ה'	אֱלֹהֵינוּ	מָלֶךְ הָעוֹלָם
מְקוֹר הַבְּרָכוֹת	לִפְנֵי	אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הָנָה וְיִהְיֶה קב"ה וְשִׁכְנִיתָה יֵאָהֳדוּבָהּ	תְּקִיף, בַּעַל הַיְכָלָת וּבַעַל הַכּוֹחֹת כָּלֶם, הַמְּשַׁגֵּיחַ עָלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת יֵאָהֳדוּבָהּ	יָחִיד הַמְּנַהִיג

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ: לְהַפְרִישׁ תְּרוּמֹת וּמַעֲשֵׂרוֹת:

אֶחָד מִמָּאָה שֵׁישׁ כָּאֵן יִשְׂאָר טָבֵל. וְהִיֹּתֶר מֵאֶחָד מִמָּאָה שֵׁישׁ כָּאֵן בְּצֵד צֶפֶן הָרִי הוּא תְּרוּמָה גְּדוּלָּה אִם מַעֲשֵׂר כְּמֵה מִינִים יָחִיד יֹאמֶר: כָּל-מִין עַל מִינוֹ. וְאוֹתוֹ אֶחָד מִמָּאָה שֵׁישׁ כָּאֵן, וְעוֹד תִּשְׁעָה חֲלָקִים כְּמוֹתוֹ בְּצֵד צֶפֶן שֶׁל הַפְּרוֹת בִּיּוֹתֵר מִמִּין אֶחָד יֹאמֶר: כָּל-מִין עַל מִינוֹ, הָרִי הֵם מַעֲשֵׂר רֹאשׁוֹן. וְאוֹתוֹ אֶחָד מִמָּאָה שְׁעִשִּׁיתוֹ מַעֲשֵׂר רֹאשׁוֹן, עֲשׂוֹי תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר: בִּיּוֹתֵר מִמִּין אֶחָד יֹאמֶר: כָּל-מִין עַל מִינוֹ

פרות משנים א, ב, ד, ה, לשמיטה – חייבים במעשר שני, ולכן יוסיף נוסח זה:

מַעֲשֵׂר שְׁנִי יִהְיֶה בְּצֵד דְּרוֹם שֶׁל הַפְּרוֹת: בִּיּוֹתֵר מִמִּין אֶחָד יֹאמֶר: כָּל-מִין עַל מִינוֹ

ואחר שהפריש את המעשר שני, יחלל אותו על פרוטה, וקודם החילול יברך:

בְּרוּךְ	אַתָּה	ה'	אֱלֹהֵינוּ	מֶלֶךְ הָעוֹלָם
מְקוֹר הַבְּרָכוֹת	לִפְנֵי	אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הָיָה וַיְהִי קב"ה וַשְׁכִּינְתָּה יֵאָהֳדוּנָהי	תְּקִיף, בַּעַל הַיְכָלָת וּבַעַל הַכּוֹחוֹת כָּלָם, הַמְשַׁגֵּיחַ עָלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת יֵאָהֳדוּיָהּ	יְחִיד הַמְּנַהִיג

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיוֹן מַעֲשֵׂר שְׁנִי:

ואומר נוסח החילול:

הַמַּעֲשֵׂר שְׁנִי שֵׁשׁ כָּאֵן יִהְיֶה מְחָלָל, הוּא וְחִמְשׁוֹ, עַל פְּרוּטָה בַּמִּטְבֵּעַ שִׁיחֲדָתִי לְחַלֵּל עָלָיו:

פרות משנים ג, ו, לשמיטה – פטורים ממעשר שני וחייבים במעשר עני, ואינם צריכים חילול, ולכן במקום הפרשת וחילול מעשר שני, יאמר נוסח זה:

מַעֲשֵׂר עֲנִי יִהְיֶה בְּצֶדֶד דְּרוֹם שֶׁל הַפְּרוֹת בְּיוֹתֵר מִמֵּין אֶחָד יֹאמֶר: כָּל-מִין עַל מִינוֹ:

אם הפרות הינם ודאי 'נטע רבעי' ויודע בבירור שעדיין לא חוללו יברך:

בְּרוּךְ	אַתָּה	ה'	אֱלֹהֵינוּ	מֶלֶךְ הָעוֹלָם
מְקוֹר הַבְּרָכוֹת	לִפְנֵי	אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הָיָה וַיְהִי קב"ה וַשְׁכִּינְתָּה יֵאָהֳדוּנָהי	תְּקִיף, בַּעַל הַיְכָלָת וּבַעַל הַכּוֹחוֹת כָּלָם, הַמְשַׁגֵּיחַ עָלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת יֵאָהֳדוּיָהּ	יְחִיד הַמְּנַהִיג

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל חִלּוּל רְבָעִי:

ואומר נוסח החילול:

נָטַע רְבָעִי שֵׁשׁ כָּאֵן יִהְיֶה מְחָלָל, הוּא וְחִמְשׁוֹ, עַל פְּרוּטָה בַּמִּטְבֵּעַ שִׁיחֲדָתִי לְחַלֵּל עָלָיו:

הַנִּכְנָס לְאִשְׁרוֹתַיִם יִכְנֹן:

הַרְיֵנִי מִכְּנֹן לְקַיֵּם מִצְוֹת הַשֵּׁי"ת

כַּאֲשֶׁר צִוֵּנִי

בְּאַהֲבָה, בִּירְאָה, בְּשִׂמְחָה וּבְזִרְיוֹת;

"וְלָעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶּם, וּלְדַבְּקָהּ בּוֹ,

וּבְחֶרֶף בַּחַיִּים, וְחֵי בָהֶם,

גִּמְלַנְפְּשׁוּ אִישׁ חֶסֶד,

וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם,

רַק הַשָּׁמֶר לָךְ וְשִׁמְרֵנִי נַפְשֶׁךָ מְאֹד,

אַל תִּשְׁקָעוּ אֶת נַפְשֵׁיכֶם,

וְהָיָה מַחְנִיךָ קְדוֹשׁ,

וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דָּבָר,

וְיִתֵּד תִּהְיֶה לָּךְ עַל אֲזִנְךָ,

וְכִסִּיתָ אֶת צִנְעֶיךָ,

לֹא יִהְיֶה בְּךָ עֶקֶר,

קִדְשֵׁי תִּהְיוּ,

שְׁוִיתִי ה' לְגִדִּי תָמִיד,

וְנִקְדַּשְׁתִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,

אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא."

עַם כָּל הַמִּצְוֹת הַכּוֹלְלוֹת בָּהֶן,

בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל

בְּרֵכַת אֲשֶׁר יֵצֵר - בלדי

תְּרִינִי מִכּוֹן לִקְיָם מַצּוֹת הַשֵּׁם כְּאֲשֶׁר עָוִי בְּאַהֲבָה, בִּירְאָה, בְּשִׂמְחָה וּבְזִרְיוֹת וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לִבִּבְכֶם, וּלְדַבָּקָה בּוֹ, וּבְחֶרֶת בַּחַיִּים, וְחִי בָהֶם גָּמֵל נִפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד תִּלְמוּד תּוֹרָה פִּנְגֵּד כָּלֶם, וּבִטְחוֹן בַּשֵּׁם יִתְבָּרַךְ – בַּשֵּׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, עִם כָּל הַמַּצּוֹת הַכּוֹלֵלוֹת בָּהֶן, כְּאֲשֶׁר עָוִי ה' תְּרִינִי מִקְיָם מַצּוֹת עֲשֵׂה בְּזִכְרֵת חֲסִדֵי הַשֵּׁם יְיָ, מוֹדָה וּמַשְׁבִּיחַ עַל הַחֲסִדִּים שֶׁעוֹשֶׂה אִתִּי בְּכָל יוֹם בְּכָל רֹגַע וְרֹגַע מִשְׁלֹם 100 בְּרָכוֹת בְּכָל יוֹם וּמְבָרֵךְ כְּמַצּוֹת חֲכָמִים

בְּרוּךְ	אַתָּה	יְהוָה	אֱלֹהֵינוּ	מֶלֶךְ הָעוֹלָם
מְקוֹר הַבְּרָכוֹת	לְפָנַי	אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הוּא וַיְהִי קב"ה וְשִׁכְיָנָתָה יֵאָהֳדוֹנָהּ	תְּקִיָּה, בַּעַל הַיְכָלָת וּבַעַל הַכּוֹחוֹת כָּלֶם, הַמַּשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בַּפְּרָטוֹת יֵאָהֳדוֹנָהּ	יְחִיד הַמִּנְהִיג
אֲשֶׁר יֵצֵר אֶת הָאָדָם				
בְּחֶכְמָה		וּבִרְא בּוֹ		
בְּשִׁלְמוֹת צוּרָת אֲבָרֵי הַגּוּף		נִפְלְאוֹה, בְּשִׁכְל, בְּבִינָה, וּבְכוּחוֹת הָאֲבָרִים לְזוֹן וּלְהַחְיּוֹת אוֹתִי		
נִקְבִּים נִקְבִּים		וְחִלְלִים חִלְלִים		
נִקְבִּים רַבִּים וְכֹן נִקְבִּים לְהוֹצִיא פְּסֻלַּת הַגּוּף		אִיבָרִים רַבִּים חִלּוּלִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם פְּתִיחַ כְּנִיסָה וִיציָאָה		
וּמִקְדָּם פְּתוּחִים		שָׂאֵם יִסְתָּם		
פֶּה וְאַף וְכַד'		יֹתֵר מִכֵּדִי צָרְכּוֹ		
אוּ יִפְתַּח		אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְקַיֵּם		
אֶחָד מִהָאֲבָרִים הַסְתוּמִּים הַחִלּוּלִים שֶׁבַּגּוּפִי		לְחִיּוֹת בְּמַצָּב זֶה		
בְּרוּךְ	אַתָּה	יְהוָה	רוֹפֵא כָּל-בָּשָׂר	וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת
מְקוֹר הַבְּרָכוֹת	לְפָנַי	אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הוּא וַיְהִי קב"ה וְשִׁכְיָנָתָה יֵאָהֳדוֹנָהּ	בְּהוֹצֵאת הַפְּסֻלָּת וְשׁוּמְרֵנִי מִחֲלִי	1. בּוֹרֵר הַמַּאֲכָל הַטּוֹב 2. רוֹחֵי מְשִׁתְּמָרֶת בִּי 3. וְקוֹשֶׁר גְּשָׁמִתִּי בַּגּוּפִי

יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ או"א שֶׁתְּשַׁלַּח רְפוּאָה שְׁלֵמָה מֵאוֹצֵר מִתְּנַת חַנּוּם בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים ל... בְּתוֹךְ שָׂאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל

תשובה שלמה לישארג בת אסע'לה ולאבנת בת זאודה וכל צאצאיהן בתוך כל עמך ישראל
ולע"נ: יחיאל זכריה בן עזרא • רומיה בת סאלם • גובזה בן אבוזה • אפרים בן שושנה • זאודה בת תרפה תנעב"ה.

“סגולה נפלאה מכל צרה ועוקה” (לשון מוהר”ו בפרי עץ חיים). יש לומר בעיקר בראש חודש, לאחר כל תפילה. אך אפשר לומר גם בכל זמן שיש צורך ואפי’ שלא לאחר התפילה. יבקש בפיו על איזה צרה ועוקה עושה פעולה זו, ואח”כ יאמר ישר וחפוד 7 פעמים:

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדֹנָי הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה

לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׂמְנוּ
כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה. שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרְלֵנוּ
כָּכָל הַמוֹנֶם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וָרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל
אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. | וְאַנְחֵנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם
וְיֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשׁוֹכֵנֵת עֵזוֹ
בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִין עוֹד אַחֵר.

אַחֵר עוֹד וְאִין | אֱלֹהֵינוּ | הוּא מְרוֹמִים בְּגִבְהֵי עֵזוֹ
וְשׁוֹכֵנֵת מִמַּעַל בַּשָּׁמַיִם יָקָרוֹ וּמוֹשֵׁב אֶרֶץ וְיֹסֵד שָׁמַיִם
נוֹטֵה שֶׁהוּא הוּא בְּרוּךְ הַקָּדוֹשׁ הַמַּלְכִּים מַלְכֵי מֶלֶךְ לִפְנֵי
מִשְׁתַּחֲוִים וְאַנְחֵנוּ יוֹשִׁיעַ לֹא אֵל אֶל וּמִתְפַּלְלִים וָרִיק
לְהֶבֶל מִשְׁתַּחֲוִים שֶׁהֵם הַמוֹנֶם כָּכָל וְגוֹרְלֵנוּ | כָּהֶם | חִלְקֵנוּ
שָׁם שְׁלֹא הָאָדָמָה כְּמִשְׁפָּחוֹת | שָׂמְנוּ וְלֹא הָאָרְצוֹת כְּגוֹיֵי
| עָשָׂנוּ שְׁלֹא בְּרָאשִׁית לְיוֹצֵר גְּדֻלָּה לְתֵת הַכֹּל לְאֲדֹנָי
לְשַׁבַּח עֲלֵינוּ.

21 מצות תמידיות!

14 מצוות עשה:

1. אמונת ה' "אֲנֹכִי ה' אֶ-לֹקֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים" 2. אחדות ה' "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֶ-לֹקֵינוּ ה' אֶחָד" 3. אהבת ה' "וְאַהֲבַת אֵת ה' אֶ-לֹקֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ" - לרבות ת"ח 4. יראת ה' "אֵת ה' אֶ-לֹקֶיךָ תִירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבְשִׁמוֹ תִשָּׁבַע" לרבות ת"ח 5. אהבת גרים "וְאַהֲבַתֶּם אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם" 6. זכירת ה' "וְזָכַרְתָּ אֵת ה' אֶ-לֹקֶיךָ" כי הוא הִנִּיחַ לך כַּח לַעֲשׂוֹת חֵיל" 7. דביקות בה' "לֹא־אֲהַבָה אֵת ה' אֶ-לֹקִיכֶם לֵלֶכֶת בְּכָל דַּרְכָיו וּלְדַבְּקָה בּוֹ" 8. גדולת ה' "וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לִבְבְּךָ" כי ה' הוּא הָאֶ-לֹקִים בְּשֵׁמִים מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד" 9. שפלות עצמי - "וּבִקֹּר וּרְאִיתֶם אֵת כְּבוֹד ה' בְּשִׁמְעוֹ אֵת תְּלַנְתִּיכֶם עַל ה' וַנַּחֲנוּ מָה כִּי תִלְינוּ עָלֵינוּ" 10. קידוש השם "וְלֹא תַחֲלִלוּ אֵת שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה' מְקַדְּשֶׁכֶּם"

7 מצוות לא תעשה:

15. לא להאמין ולבטוח באחר "לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי" 16. לא לשכוח את ה' "הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֵת ה' אֶ-לֹקֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו" 17-18. איסור נקימה ואיסור נטירה "לֹא תִקֵּם וְלֹא תִטּוֹר אֵת בְּנֵי עַמְּךָ" 19. לא ללכת אחר מראה עינים "וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם" 20. לא להתגאות "וְרֵם לִבְבְּךָ וּשְׁכַחְתָּ אֵת ה' אֶ-לֹקֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים" 21. לא להיות עדיק בעיני "אֵל תֹּאמַר בְּלִבְבְּךָ... בְּעֵדֶקְתִּי הִבִּיאֲנִי..."

יזהר לומר עלינו לשבח מילה במילה ולא במרוצה אלא בכונה, באימה וביראה כי כל צבא השמים שומעים והקב"ה עומד עם פמליא של מעלה וכולם עונים ואומרים
"אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁיִּתְּנָה אֱלֹהֵינוּ: "תהילים קמד, טו'
יעמוד ויכסה ראשו בטלית

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ

כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֻלְקָנוּ כָּהֶם וְגוֹרְלָנוּ כָּכָל-הַמוֹנָם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיקָה, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.

(יכרע כל גופו) וְאֵנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנָי מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקֵּב"ה, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים.

הריני מקיים מצות אמונה בה' הוא אֱלֹהֵינוּ, הריני מקיים מצות אֲנֹכִי יִתְּנָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: וְאִין עוֹד אַחֵר, וּמִצְוֹת לֹא-יִהְיֶה-לָּךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים

עַל-פָּנָי: וּמִצְוֹת שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל יִתְּנָה אֱלֹהֵינוּ יִתְּנָה אֶחָד. אִמֵּת מִלְּכָנוּ וְאַפְסֵי זוּלָּתוֹ.

הריני מקיים מצות התבוננות בגדולתו יתברך פְּכָתוֹב בַּתוֹרָה: "וַיַּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת

אֶל לְבָבְךָ כִּי יִתְּנָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד".

כה"ת תכ"ה

עַל-כֵּן נִקְוָה-לָּךְ יִתְּנָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרְתְּ עֲזוֹ,

לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ, וְהָאֱלִילִים פָּרוֹת וּפְרִתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִפְּרוּ וַיַּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי-לֹךְ תִּכְרַע כָּל-בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יִתְּנָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְּנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלָם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עָלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא, וְלַעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. פְּכָתוֹב בַּתוֹרָתְךָ: "יִתְּנָה יְמִלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד". וְנֹאמַר: "וְהָיָה יִתְּנָה לְמֹלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִתְּנָה אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד".

(לאחר שסיים יאמר מיושב:) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁכְּבוּ יִשְׁרִים אֶת-פָּנֶיךָ: תהילים קמ' יד'

הודאה על הטלית והתפילין

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁזָּכִיתִנִּי לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ וּלְבָרְךָ לְשִׁמְךָ לְהַתְעַטֵּף בַּטְלִית וּלְהַתְעַטֵּר בַּתְּפִלִּין וַיְהִי רָצוֹן שְׁתּוֹכְנִי כָּל יְמֵי חַיִּי לְקַיִם אֶת כָּל הַמִּצְוֹת בְּבְרִיאוֹת שְׁלָמָה וְאִיתְּנָה וְלַעֲשׂוֹת לְפָנֶיךָ נַחַת כְּהִלְכָה אָמֵן.

טבלת הפסקות בתפלה לעניין דברים שבקדושה

מורדים דרבנן	ברכו	קדושה	קדיש (ח' אמנים ראשונים ואיש"ד) ¹	אמן של ברכות	ברוך הוא וברוך שמו	אשר יצר	
רק "מורדים" אנחנו לך". ו"א שאמר הכל	חייב	חייב	חייב	חייב	רשאי	רשאי	מאלוקינו עד ברוך שאמר
רק "מורדים" אנחנו לך"	חייב	קדוש ברוך וימלוך	חייב	מותר	אסור	יברך בין הפרקים	מברוך שאמר עד ישתבח (פסוקד"ז) ²
רק "מורדים" אנחנו לך"	עונה	רק קדוש וברוך	חייב	אסור	אסור	יברך אחר תפלת ו"ח ³	ק"ש וברכותיה
	אסור	יהרהר	יהרהר	אסור	אסור	אסור	תפילת י"ח
רק "מורדים" אנחנו לך"	עונה	רק קדוש וברוך	חייב	אסור	אסור	אסור	אלוקי נצור

- לעניין עניית יהא שמיה רבה באמצע פרק של ק"ש וברכותיה, לדעת הראש"ל ביבי"א (חלק ו' או"ח סימן ח') יש לענות עד יתברך בלבד, ולדעת הבא"ח לפי האר"י יש לענות עד דאמירן בעלמא (וכן כתב באורל"צ). ולכו"ע בין הפרקים יכול לענות עד דאמירן בעלמא.
- בתוך ברכת ברוך שאמר וישתבח משהתחיל לומר "ברוך אתה", דינו כבאמצע הפרק של ק"ש.
- לענין ברכת הרעמים יש הבדל בין אמצע הפרק של ק"ש וברכותיה לבין בין הפרקים, שבאמצע הפרק אסור לברך ובין הפרקים מותר.